

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.
Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni świątecznych,
numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

W miejscu	zasadniczo:	połrocznie:	kwartalnie:	miesięcznie:
W Austro-Węgry:	24 koron	12 koron	6 koron	2 korony
z jednorazową przesyłką poczt.	32	16	8	2 kor. 70 h.
z dwurazową	38	19	9 kor. 50 h.	3
W Państwie Niemieckim	36	18	9 koron	3
W innych państwach	48	24	12	4

Prenumerata i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10.
Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 887.464
Redakcja nadejmuje Redakcja nie zwraca.
We Lwowie sprzedaż numerów po 12 hł.: w Biurze dzienników A. Ogińskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Ploha, ulica Karola Ludw. 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: administracja „Nowej Reformy“. — Główna trafikla w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Sławkowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Sakienicza. — Handel Kretschmera, ul. Szwajska. — Handel J. Kiera, ul. Karmelicka 18.

Zamiejscowa prenumerata i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: **We Lwowie** Biura dzienników: Ludwik Ploha, ul. Karola Ludwika 11, S. Sokolowski, Pałac Hausmana 9. — **W Przemyslu** Hesseles. — **W Jarosławiu** A. Amster. — **W Wiedniu:** Hermann Goldschmid (sprzedaż pojedynczych numerów), i Wollelle 6. — M. Duke Nachf., Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Baryle i Wrocławiu). — A. Oppelit. — R. Meise (także w Berlinie Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wolllelle). — **W Paryżu** Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rongemont.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym pismem (półki) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. — **Medealane** po 60 h. od wiersza za każdy raz. — **Głosy publiczne** po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany pierwszy raz 40 h. następny po 10 h. od wiersza. — **Znalczyk** do „N. Reformy“ (prospekt, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów

Gd administracyi.

Celem uregulowania nakładu, prosimy o wczesne nadesłanie prenumeraty.

„Nowa Reforma“ wychodzi obecnie **dwa razy dziennie:** o godzinie 5 rano i o piątej po południu.

Pomimo znacznego zwiększenia kosztów wydawnictwa, prenumerata nie została podwyższona i wynosi miesięcznie:

- w Krakowie: 2 korony;
- w kraju z jednorazową przesyłką 2 kor. 70 hal., z dwurazową przesyłką 3 korony 20 halerczy.

Jak niegdyś w listopadzie...

Rocznica wybuchu wiekopomnego, listopadowego powstania zastaje w tym roku naród nasz w niezwykłe poważnym i bolesnym nastroju, wywołanym grozą nowego ciosu, jaki zawisł nad zaborcem pruskim. A w takiej chwili myśli nasze ten chętniej i skwapliwiej zwracają się wstecz, do wielkich wypadków naszej przeszłości, do przeżyć nie mniejszą owianych grozą, lecz świadczących zarazem o naszej niespożytej sile narodowej, aby z nich wyciągnąć naukę i wskazówki do pokonania nowych, ciężkich doświadczeń i niebezpieczeństw.

Porównując ówczesne stosunki z obecnym położeniem narodu polskiego, stwierdzaliśmy już niejednokrotnie ogromny postęp, jaki w tym ciągu pamięć lat dokonał się u nas na wszystkich niemal polach. Mimo gromów, uderzających z coraz potężniejszą siłą z rąk wrogów w nasze rozdarto ciało narodowe, odrodził się duchowo i społecznie, i już zdołaliśmy do wspólnej pracy narodowej powołać w znaczący mierze i ten czynnik, którego odsunięcie od praw obywatelskich spowodowało upadek naszej ojczyzny, a który stał się musi główną podwaliną na naszej przyszłości — lud polski.

I pod innym jeszcze względem przetrwalimy zwycięsko wszelkie zamachy naszych wrogów: nie uронiliśmy z świętej naszej spójności narodowej. Pięćdziesiąt ośm lat mija dziś od owej wielkiej pamiętnej chwili, pięćdziesiąt ośm lat niezmordowanych wysiłków państw zaborczych, ażeby jak niegdyś ziemię polską tak i naród polski na trzy odrębne rozdzielić części, rozdzielić je nie tylko sztućkami kordonami granicznymi, lecz także sprzecznymi interesów, pojęć i dążeń — a oto, jak wówczas tak i dziś jesteśmy jednym, silnym, nierozrwalnym ciałem, przejętem jedną myślą, jednym narodem uczciwym.

I jak na hasło, dane w owej pamiętnej nocy listopadowej, na wieść, że w Królestwie nowe tworzą się pułki do walki o wolność, pośpieszyli tam tysiące dzielnych synów polskich z Galicji, a Wielkopolska w sławnym pułku jazdy poznańskiej, dała braciom tamtejszym kwiat swej młodzieży — tak i dziś cios, grozący zaborowi pruskiemu, potężnym odzewał się echem na całym obszarze Polski, poruszył do głębi cały naród. Krzywdę wyrządzoną braciom nad Wartą, Polak z nad Sanu i Polak z nad Niemna odczuwa, jako krzywdę własną, i tak samo, jak wówczas, pragnie pierśią swoją zasłonić tych, którym dziś największe zagraża niebezpieczeństwo.

W tej naszej jedności narodowej tkwi głównie owa siła i potęga, o którą rozbijają się wszelkie zamachy naszych wrogów na nasz byt narodowy. I dopóki ta jedność trwać będzie w niezmniejszonej sile, dopóty nie będziemy potrzebowali wątpić o odzyskaniu tego, cośmy stracili przed wiekiem.

Jeżeli też pragniemy uczcić w godny sposób pamięć bohaterów i męczenników powstania listopadowego — powinniśmy wobec nowego ciosu, grożącego dziś braciom nad Wartą, nadać tej naszej jedności narodowej wyraz jak najsilniejszy i najdonioślejszy. Nie możemy już, jak wów-

czas, zagrożonym braciom pośpieszyć na pomoc z orężem w ręku; nie potrzebują oni na razie naszej materialnej pomocy — lecz możemy wielką wyświadczyć im usługę zmanifestowaniem najściślej solidarności narodowej w tych chwilach, w których wróg zdradziecki i z nami jeszcze poważnie liczyć się musi.

Koło polskie w Wiedniu dało już hasło do takiej akcji, za jego przykładem powinien pójść cały naród.

Słubujemy to sobie w dzisiejszej rocznicy wiekopomnej nocy listopadowej, i wykonajmy słub ten ze stanowczością i wytrwałością, jaką powinien okazywać we wszystkim naród walczący o święte swoje prawa. Okazemy się godnymi tych, którzy przed pięćdziesięciu laty jedną wielką przejęci miłością ojczyzny, krew swoją przelali w jej obronę, lub zginęli na śnieżnych polach Sybiru!

Wspaniała manifestacya.

Izba poselska austriackiej Rady państwa była wczoraj widownią wspaniałej wprost manifestacji solidarności posłów słowiańskich wobec gwałtów i zachłanności wspólnego, odwiecznego wroga. Uchwalony tam wczoraj protest przeciwko pruskiej ustawie wywłaszczającej posiadłość doniosłe znaczenie polityczne. Uprzejmomi on ponownie światu, że Austria nie jest państwem niemieckim, że zamieszkująca jej kraje większość słowiańska umie w danej chwili silnie zaakcentować swoje znaczenie w państwie i nawet wobec potężnego sprzymierzeńca monarchii zająć godne siebie stanowisko odporne, gdy ten w rozpasanej swej bućcie w bezprzekładnie brutalny sposób podnosi rękę na nie naruszając prawa polskiej ludności.

Nie ulega wątpliwości, że wczorajszy protest klubów słowiańskich parlamentu austriackiego przekona także nowoczesne krzyżactwo w Berlinie, iż może nadejść chwila, w której Austria przestanie być powolnym narzędziem polityki niemieckiej.

Manifestacyi wczorajszej nadaje większą jeszcze wagę przyłączenie się do niej także reprezentacji włoskiej ludności Austrii, która w dobitny sposób przez usta posła Concię również napiewnowała niekulturalny gwałt niemieckiej wszechwładzy państwowej.

Tem jaskrawiej odbija od tej jednomyślności ludów, stojących na stanowisku etycznych zasad prawnych i równego prawa do bytu wszystkich narodowości, stanowisko zajęte w dniu wczorajszym przez ruskich klub ukraiński w Radzie państwa. Posłowie „ukraińscy“ nie przyłączyli się do tej manifestacji, co więcej — na równi z Niemcami wprost przeciwko niej zaprotestowali, opuszczając salę obrad. — Przedstawiciele ludności, która rzekomo również walczy o swoje narodowe prawa, nie zdołali odczuć ogromu bezprawia, wyrządzonego ludności polskiej w zaborze pruskim, nie zdołali wznieść się na poziom bezwzględnej narodowej i politycznej bezstronności. Co więcej, posłowie ci wyłamali się jawnie i otwarcie z solidarności narodów słowiańskich — wymowny złożyli dowód, że zaciekłość szowinistyczna jest u nich silniejsza, niż poczucie wspólności interesów całej słowiańszczyzny.

W walkach politycznych o niejednym można i trzeba zapomnieć, lecz są momenty i wypadki, o których zapomnieć nie wolno. A do takich właśnie należy wczorajsze wystąpienie klubu „ukraińskiego“ z Galicji. Wystąpieniem tem rzucił on rękawicę całemu narodowi polskiemu, a zarazem i całej słowiańszczyźnie. Wie ona teraz, że, w obronie wspólnych swoich interesów, na ten odłam narodowy liczyć już nie może, ludność polska zaś musi odjąć w klubie ruskim w austriackiej Radzie państwa widzieć jedynie sprzymierzeńców i popleczników najzaciętszych swoich wrogów. — I jeśli zwycięże wczorajsze wniosło do sporu polsko-ruskiego nowe zaostreżenie, jeśli pozbawi przywódców partii ukraińskiej reszty wyrozumiałości, jaką okazywano im

jeszcze w społeczeństwie polskiem — to będzie to wyłącznie i jedynie wyłączną ich winą.

Manifestacyę parlamentu austriackiego przyjmujemy z pełnem uznaniem; umiemy ocenić okazaną narodowi polskiemu życzliwość w chwili tak ciężkiej, i doniosłość politycznego aktu, jaki jej nadano. Przyjaciół poznaje się w potrzebie i nieszczęściu. Pobratymcy nasi z klubów słowiańskich objawili w tym wypadku solidarność, świadczącą zarówno o odczuciu wspólności pochodzenia, łączącej ich z polskim narodem, jak o zrozumieniu grożącego wszystkim Słowianom ze strony Niemiec niebezpieczeństwa.

Głos przedstawicieli narodu włoskiego wskrzesił w nas wspomnienia historyczne, stare sympaty Włoch i Polski, i utrwalił węzły, łączące nas z tym narodem, zawsze, w ciężkiej dla nas doli, spieszącego do nas z przyjaźnią wyciągniętą dłoń.

Zachowanie się znacznej części posłów niemieckich podczas manifestacyi wczorajszej przekonało nas, że duch hakatystyczny nie ogarnął jeszcze całego narodu niemieckiego. Pozwólmy sobie przy tej sposobności na skromną pod adresem Niemców uwagę.

Rządy zmieniają się, ale naród zostaje. Jeżeli rząd okaże zwyrodnienie, to jeszcze naród może ocalić swoją siłę moralną. Ale biada narodowi, jeżeli znikczemniały rząd zacznie być wykładnikiem jego aspiracyi, jego sposobu myślenia. Bywało, że narody nikczemniały w niewoli, ale bywało także przeciwnie.

Niemcy w Pruszech mogą uchwalic obie ustawy antypolskie; mają na to dość siły brutalnej. Ale już dzisiaj powinni mieć przedsmak tej opinii, jaką skutkiem tego wywołają. Uczciwi ludzie i narody, nie pozbawione podstaw etycznych, ze wzgardą odwrócą się od gwałcieli praw ludzkości.

Koło polskie w Izbie poselskiej Rady państwa uchwalilo w dniu wczorajszym jednogłośnie następującą deklaracyę:

„Wnieśione w parlamencie niemieckim i w Sejmie pruskim przedłożenia rządowe w sprawie przymusowego wywłaszczania Polaków i zakazu przemawiania w języku polskim na zgromadzeniach, wywarły niewątpliwie w całym cywilizowanym świecie wrażenie niesłychanego gwałtu, popełnionego w imię wszechwładzy państwa na przyrodzonych prawach jednostek i wdzierających się w zakres praw, zastrzeżonych ustawami o prywatnej własności.

Przedłożenia te musiały ogólnie obudzić obawę, iż ta droga idąc, dochodzi się do przyjęcia zasady wywłaszczania ze względów politycznych.

O ile większe i boleśniejsze wrażenie przedłożenia te wywrzeć muszą w duszy wszystkich Polaków, gdy ujrzą, jak wbrew zasadom prawa międzynarodowego, wbrew traktatowemu zobowiązaniu, wbrew wszelkim zasadom prawa i słuszności, rząd pruski stara się część naszego narodu, którą losy oddały pod jego władzę, pozbawić praw używania swego języka, pozbawić ziemi, tej naturalnej podstawy życia. Te niesłychane i w dziejach cywilizowanych narodów nieznane środki łepięcia narodu, który ten tylko wobec rządu zawinił, że broni swej jęziki i swego języka, są nowym dowodem nienawiści, z jaką ten rząd obecnie traktuje narodowość polską. My przedstawiciele narodu polskiego w Austrii uważamy za nasz święty obowiązek podnieść głośny protest wobec wszystkich oświeconych narodów i ująć się za krzywdą naszych braci i naszego narodu.

„Mamy wiarę, że szlachetny naród niemiecki, tak zasłużony dla cywilizacyi i rozwoju pojęć prawnych, nie pochwali tego jaskrawego pogwałcenia przyrodzonych praw. Żywimy nadzieję, iż reprezentanci tego narodu w parlamencie Rzeszy i w Sejmie pruskim, hołdując poczuciu prawa i ludzkości, wezmą naszych braci w obronę przeciw tym nie-

słychanym zakusom pruskiego rządu. Jednak sam fakt wniesienia wymienionych przedłożeń, daje miarę usposobienia sfer rządowych pruskich wobec Polaków i zmusza nas do wniesienia protestu przeciw tym przedłożeniom, wobec historii, wobec cywilizacyi i wobec praw przyrodzonych“.

Wołanie o pomoc.
(Głos z Poznańskiego.)
Poznań, 27 listopada.

W poczuciu potęgi państwa pruskiego, depcząc wszelkie zasady prawa, odezwał się 26 b. m. kanclerz książę Biliów do zgromadzonych posłów Sejmu pruskiego w imieniu rządu, zalecając Sejmowi uchwalenie najohydniejszego bezprawia wobec Polaków, „prawa“ wywłaszczenia, które ma dla komisji kolonizacyjnej być środkiem do dalszego prowadzenia dzieła germanizacyi. 350 milionów mają, oczywiście na razie tylko, służyć jej do uskutecznienia jej zabiegów. Izba na wywody kanclerza odpowiedziała w swej większości ogólnym prawie klaskiem, a tem samem los nowej ustawy już prawie zdecydowany. My, Polacy, z zaboru pruskiego jesteśmy wobec tego gwałtu bezsilni. Jeżeli coś wogóle mogłoby zaważyć na szali i odwieść Izbę junkrów od uchwalenia tej ustawy, może to zdziałać tylko Królestwo i Galicja. Jakim sposobem?

Otóż całe rolnictwo niemieckie na wschód od Łaby podtrzymały dzisiaj jedynie zagraniczni robotnicy sezonowi, rekrutujący się przeważnie z Galicji i Królestwa. Usunąć tego robotnika na przeciąg jednego sezonu pruskim agraryzmem, a równać się to będzie zupełnej ruinie finansowej junkrów pruskich. Do tego oni nigdy nie dopuszczą, chociażby i kosztem odrzucenia wniosku rządowego. Podezamy więc gdy nasi posłowie w Berlinie ciężką toczyć będą walkę z większością Sejmu, niech im wszyscy patrioci z Królestwa i z Galicji pośpieszą z pomocą i rozpoczną energiczne starania o przeprowadzenie bojkotu masowego agraryzmu pruskiego ze strony polskiego robotnika sezonowego.

Łatwo to wypowiedzieć, ale trudniej się rzecz w praktyce będzie przedstawiała. Co do tego, daję następne wskazówki.

1. Upraszam wszystkie gazety zakordonować, ażeby powtórzyły w swych łamach mój głos o pomoc.
2. Ludowi należy za pomocą odezw i zebrani masowych wyłożyć ważność bojkotu agraryzmu pruskiego.
3. Cały ruch wychodzący powinien w swe ręce ująć komitety narodowe, na prowincyi powiatowe lub gubernialne, które się powinny poddać jednemu głównemu centralnemu komitetowi.
4. O ile możności trzeba robotnika na ten rok w domu zatrzymać, dając mu ze strony pracodawców wyższy zarobek, — a ponieważ to się nie da zupełnie przeprowadzić, trzeba ruch wychodzący skierować w tą stronę, których mieszkańcy są nam przychylniej usposobieni od junkrów pruskich, a mianowicie do Danii, Hanoweru, Meklemburgii, Turynii, Bawaryi, Westfalii i Nadrenii.
5. Należy oczywiście przedewszystkiem uwzględnić polskich ziemian i sprawiedliwych Niemców, ale tylko tych, którzy oświadczą pod słowem honoru, że na bezprawia rządowe się nie godzą.

Zobaczmy, co wtedy poczną mamełucy rządu, tak popobni do zdeptania i zgniczenia żywiołu polskiego!

Tylko bądźmy w tej sprawie solidarni i uderzmy zaważasz „w czynów stał“, gdyż rząd pruski spieszy się bardzo z przeprowadzeniem ustawy o wywłaszczeniu.

Na pomoc rodacy! Usłuchajcie tego głosu pochodzącego z krainy gwałtu i bezprawia, któremu wy skutecznie przeciwdziałać zdołacie.

Polak z Poznańskiego.

Debata adresowa w Dumie.

We wtorek dnia 26 b. m. odbyła się w Dumie z wielką niecierpliwością i nateżeniem przez opinię publiczną wyczekiwana debata adresowa, w której Duma przez przyjęcie adresu, opracowanego przez komisję na podstawie projektu październikowca hr. Uwarowa, zadokumentowała, że stoi na stanowisku manifestu z 30 października 1905 r., że więc jest zwolenniczką konstytucyi.

Jakkolwiek potrzeba stwierdzenia konstytucjonalizmu danego parlamentu wydać się może dziwną, bo jest niewątpliwie „contradictio in adjecto“ w Dumie petersburskiej potrzeba ta istniała rzeczywiście w stopniu bardzo wysokim, ponieważ bardzo silne liczebnie prawe jej skrzydło wyrażało niejednokrotnie swą niechęć do konstytucyi, a nie brakło w niem także jednostek, które otwarcie oświadczały, że użyją Dumy tylko jako narzędzia w celu przyspieszenia restauracyi.

Z tych powodów zadeklarowanie się Dumy za konstytucyą lub przeciw niej było koniecznem. Dyskusya nad adresem rozpoczęła się odczytaniem projektu komisji adresowej, poczem zabrał głos poseł Gućzkow, aby imieniem październikowców złożyć oświadczenie, mające uzupełnić to, co w adresie zostało pominięte lub nie dościsłobitnie zaznaczone. Mowca zaznaczywszy tedy, że obowiązek Dumy jest podziękować carowi za to, że „powziął tak śmiałą inicjatywę, zerwał z ciemną przeszłością i śmiało poszedł drogą wielkich reform, od których wstrzymywali się jego poprzednicy“ podnosi, że „dla październikowców manifest 30 października jest dobrowolnem zrzeczeniem się monarchyi jego praw autokratycznych. Dla październikowców manifest 30 października jest nadaniem konstytucyi“.

Stwierdziwszy wreszcie, że październikowcy są konstytucjonalistami, aczkolwiek nie sądzą, aby konstytucya miała zmniejszyć prawa cara, lecz spodziewają się, że uwnoli go ona od kamarylli dworskiej i od środowiska urzędniczego, Gućzkow wezwał inne stronnictwa polityczne do szukania grantu dla wspólnego porozumienia tak, aby Duma z dyplomatycznej konferencyi zwalczających się przeciwników zamieniała się w powszechne narodowe przedstawicielstwo rosyjskie.

Po wystąpieniu biskupa Mitrofana, który imieniem skrajnej prawicy domaga się dodania do adresu słów: „Samowładco Rosyi“, zabrał głos poseł Miljukow, aby określić stanowisko kadetów. Partya ta nie przyszła teraz ze swym projektem adresu dlatego, ponieważ po adresie uchwalonym przez pierwszą Dumę nie uważa za potrzebne, aby trzecia Duma achwalała go ponownie. Jeżeli jednak chodzi o pozdrowienie cara w odpowiedzi na jego pozdrowienie dla Dumy, to kadeci chętnie popierają ten zamiar i uznają za możliwe głosować za przedłożonym projektem.

Nawiązując do słów Gućzkowa, poseł Miljukow zaznaczył dalej, że manifest październikowy jest istotnie nadaniem konstytucyi i podniósł wielkie znaczenie deklaracyi, złożonej przed chwilą przez Gućzkowa, że październikowcy tak samo zapatrują się na ten akt. Dlatego Duma musi ten zmieniony stan rzeczy uznać i niedwuznacznie wyrazić przez zaznaczenie w adresie, iż obecny ustrój państwowy Rosyi uważa za konstytucyjny. — Wreszcie oświadcza poseł Miljukow, że partya jego popiera poprawkę, zgłoszoną przez Koło polskie, aby do adresu dodać słowa, oznaczające potrzebę zadośćuczynienia dojrzałym potrzebom zamieszkujących Rosyę narodów.

Behowityn.

Nietykalskość osobista.

(Ciąg dalszy.)

Palce chude i lipkie, jak macki, wsunął między preciki, rozczepiając podwójne dno klątki. Zbudzony ptak zatrząsał skrzydłami.

Oczy agenta wierały się chwiej w zrobiniony otwór. Arawski pobał widocznie i oczami poszukał syna.

Witold patrzył ironicznie na agenta.

Pustka!

— A jednak, tu coś było — szepnął wściekłym głosem szpicel.

Arawska budziła córeczkę.

— Mamol! Co to?... Po tatusia przyszli! — krzyknęła przerażona dziewczynka, wskazując na wartę, u drzwi stojącą.

— Ależ nie... nie. To rewizya, dziecko. Chęć przetrząsnąć wszystkie łóżka. Wstań więc. Zaraz tu przyjdę. Trzeba się ubrać.

Dziewczynka naciągnęła na siebie koldrę.

Ja się wstydzę przy nich — wskazała oczami na żołnierza.

Arawska zasłoniła sobą córkę.

— Nie można! Nie pozwolono! — krzyknął żołnierz, podbiegając do łóżka.

Inni już nadchodzili.

Manusia zdążyła włożyć na siebie spodniczkę i stała przerażona, drżąc, tuląc się do matki.

Przetrząsnęli łóżka, nawet kolebkę, w której zbudzone kilkutgodniowe dziecko zaczęło krzyczeć.

Arawska usiłowała je uspokoić.

Agent zbliżył się do komisarza i szepnął mu coś do ucha.

— Może pani ma co przy sobie? — zwrócono się do Arawskiej.

— Nic nie mam.

— A jednak mówią, że pani brała coś z tego łóżka i chowała.

— Nic nie chowałam. Chciałam córkę zasłonić.

— Przebaczy pani, ale nie mogę wierzyć słowom, państwa dom jest zanadto poszlakowany.

Arawska wyrwała kieszonkę. Agent je oglądał, dotykając się bez ceremonii ciała kobiety.

— Jest podejrzenie, że pani coś za stanik schowała.

— Ależ zapewniam, że nic przy sobie nie mam. Panowie nie macie prawa rewidować mnie w ten sposób. Trzeba było przyprowadzić z sobą kobietę.

— Pani sama wywołała to podejrzenie zachowaniem się. Nie chciałam używać siły — dodał znacząco.

Arawska rozpięta stanik i przed oczami kilkunastu par męskich oczu zasrebrzyła się opalowa szyja i osłonięte przezroczystą koszulą wspaniałe piersi, nabrzmiałe macierzyństwem.

Rewizya rozkwitła.

— Znalazłem! Znalazłem! Jest dowód... — rozległ się nagle wykrzyk triumfujący — książka... na półce była schowana... Znalazłem...

Głos agenta był szecejącym z nadmiaru radości. Książka drżała mu w ręce.

Rewizyjna grupa skupiła się drapieżnie koło agenta.

Reduta Ordona.

Arawski wzrokiem uspokajał śmiertelnie pobladłą żonę.

— Pan będzie musiał iść z nami — zwrócił się do niego komisarz.

— Książka ta nie jest teraz prześladowana na mocy reform — odrzekł Arawski.

— Nic o tem nie wiem. Sąd rozstrzygnie.

— Tak... a tymczasem będziecie unie trzymali przez miesiąc. W cuchnącej norze razem ze zbrodniarzami.

— To do mnie nie należy.

Arawska usiłowała zmieknąć komisarza.

— Panie... pan tego nie zrobi... Syn nasz bardzo chory... Nie możemy sami pozostać. Nie wiemy, co jutro nastąpi. Proszę... niech pan nam takiej krzywdy nie wyrządza.

Głos jej rwał się ze wzruszenia.

— Nic na to poradzić nie mogę.

— Nie mam prawa — odrzekł komisarz.

— Bezwzględnie jest odwolywanie się do sumienia tych panów — zwrócił się Arawski do żony. — Ja widzę teraz, że ci panowie musieli znaleźć dowód mojej winy, za kwadrans będę gotów.

Wszedł do pokoju, gdzie leżał chory Jurek.

— Chłopaku mój! Biorą mię ci oprawy na krótko do kozy. Może do jutra. Nie mają dowodów mojej winy.

— Alboż im potrzebne są dowody? — odrzekł Jurek.

— Jutro, może pojutrze wrócę... Zastanę cię zdrowym. Nieprawdaż?

— Nie wiem. Tak mi zimno i tak bardzo smutno. Ojciec... Wciąż jeszcze nie nadzedł czas sprawiedliwości... Wciąż jeszcze ofary...

— Z jednej ofiary powstają dziesiątki mścicieli... Już niedługo, Jurku, niedługo.

— Ach, ja tak oczekiwałem tych dni swobody.

— Niedługo już, Jurku.

Pochylił się i przycisnął usta do chłodnego czoła syna, zaledwie panując nad spazmem bólu, dławiącym mu pierś.

Za nim do gabinetu, w którym miał się przebrać, wszedł Witold.

— Widziałeś i rozumiałeś teraz wszystko — zwrócił się do młodszego syna Arawski.

Rysy wyrostka wykrzywiła nienawiść.

— Widziałem... Zrozumiałem — i bądź spokojny, ojciec, nie zapomnę nigdy.

W pokoju chorego cicho.

Młody żołnierz z karabinem w ręku stoi u drzwi, tuż około łóżka i popadł w odrętwienie. Mózg ma zaciemniony, leniwy. Oparł się o ścianę, senną myślą czuwa i prostuje się, gdy go doleci głos zwierzchnika.

Trzecia rewizya!... Zmęczył się...

Migają mu wciąż w pamięci blade twarze, przerażone oczy ludzi zbudzonych ze snu, zaskoczonych zniekonia, wywlekanych z łóżek, wiedzionych w noc chłodną.

Kto winien — ci, co prowadzą — czy ci, co idą — nie wie.

Zmęczony jest... Spałby...

Drzemie, prostuje się i znów popada w odrętwienie.

I widzi przestrzeń... Płacz... ranek szary i coś szarego, szarpiącego się konwulsyjnie, przytłoczonego do śłupa nad zięjącą, świeżo wykopaną mogiłą.

Biała chustka wionie:

„Pali!“

Pociąga za cyngiel.

Strzały.

Słup zadął.

Żołnierz prostuje się, przeciera powieki — i usiłuje odpędzić halucynacje.

(Dok. n.)

Po następnych przemówieniach Pariskiewicz, który precyzował stanowisko Związku rosyjskich ludzi, jako chcących także zdrowie Rosy, ale na zasadach czysto rosyjskich, ks. Lwowa i kilku innych, zabrał głos prezes Koła polskiego poseł Dmowski.

Mowca stwierdza, że Koło polskie stanowczo przyłącza się do pierwszej części adresu, gdzie wypowiedziane są uczucia wierności państwu członków Dumy, ale nie może zgodzić się na część drugą programową, „ponieważ są w niej braki, bez uzupełnienia których program ten nie jest naszym”.

Jeżeli w tej części programowej nie będzie zaznaczone wielkie zadanie państwowe w sprawie narodowościowej przez dodanie odpowiednich słów, to program ten można pojąć dwójako. Ażeby więc uniknąć dwuznaczności, Koło polskie proponuje, ażeby w adresie po słowach: „podnieść ogólny dobrobyt”, dodać: „i uczynić zadość sprawiedliwym dążeniom narodowości, wchodzących w skład państwa”.

Przemówienie pos. Dmowskiego powitała lewica burzliwymi oklaskami, których nie zagłuszyły nienawistne okrzyki z prawicy.

Wniosek prezesa Koła polskiego poparł w gorącym przemówieniu pos. Bułat imieniem Litwinów, pos. Chasamedow, Adremów imieniem Muzumtanów, pos. Lachnicki imieniem Lewicy, i wielu innych, poczem posiedzenie dżenne zamknięto.

Na następne posiedzeniu, które odbyło się tego samego dnia wieczorem, pos. hr. Bo-briski imieniem umiarkowanej prawicy oświadczył, że przyłącza się ona do projektu adresu, ale że sprzeciwia się użyciu w nim wyrażenia „konstytucyjny”, który musi być przedtem „oczyszczony z krwi”, zanim będzie mógł być w aktach takich, jak adres do tronu, używany.

Po zamknięciu dyskusji, w której wzięło udział 54 posłów i po odrzuceniu wniosku na imię głosowanie nad poprawką, domagającą się włączenia do adresu słów „samowładny monarcha”, rozpoczęła się zwykłe głosowanie nad poprawkami, które wszystkie z kolei większością odrzuca, w tej liczbie także poprawkę Koła polskiego. Wobec tego hr. Dorze imieniem skrajnej prawicy oświadcza, że frakcja jego wstrzymuje się od głosowania. To samo oświadcza pos. Bułat imieniem grupy pracy, wreszcie pos. Dmowski powtarza to, co już raz powiedział, że koło polskie przyłącza się do części powitalnej, wyrażając uczucia wierności, lecz nie może przyłączyć się do drugiej, politycznej części adresu, skoro poprawka, przez nie proponowana, nie została przyjęta.

Wobec tego Koło wstrzymuje się od głosowania.

Imieniem kadetów pos. Miljukow cofa swoją poprawkę i przyłącza się do projektu komisji, poczem wstrzymując się od głosowania, wychodzi z sali, przewodniczący zaś zarządza ponowne odczytanie projektu adresu, a potem głosowanie. Duma uchwalała adres jednomyślnie. Wiadomości o tem przyjęli zgromadzeni burzliwymi oklaskami, okrzykami „hurra!” i śpiewem hymnu carskiego.

terpelacyi w pierwszej Dumie. W Pa-bianicach Jonin bawił zaledwie trzy mie-sięce.

Sejmowa ordynacja wyborcza.

Wiedeński korespondent „Kuryera Lwowskiego” podaje następujące szczegóły projektu sejmowej ordynacji wyborczej dla Galicji, rzekomo uchwalone przez subkomitet komisyjny, który obradował w Wiedniu:

Sejm składać się ma z 213 członków, nie 212, (obecnie 161). Posłowie ci dzielą się na trzy grupy: wtryliści w liczbie 9-ciu, posłowie z kuryi zawodowej w liczbie 102 i posłowie z kuryi ogólnej w liczbie 102. W grupie wtrylistów o 3 mniej, niż obecnie, odpadają przedwzrostkiem rektorowie, a zostają sami dostojnicy duchowni.

W grupie zawodowej, o 102 posłach, utworzone następujące kurye: wielkiej własności tabularnej 53 posłów, Rady miejskiej 20 posłów, Izby handlowej i przemysłowej 12 posłów, kurya rękodzielnicza 6 posłów, kurya inteligencji 11 posłów. W kuryi inteligencji pomniejszono rozmaite „stany” inteligentne, a więc: Izba adwokacka 2 posłów, Izba lekarska 1 posła, Izba notaryalna 1 posła, inżynierowie 1 posła itd.

Grupa powszechną podzielono na kurye: miejską 20 posłów i wiejską 82 posłów. Za podstawę wzięto powszechność, bezpośrednio i tajne prawo głosowania. W grupie powszechnej, wybierającej 82 posłów wiejskich i 20 miejskich, przemycano system pluralny. Każdy obywatel w tej grupie głosujący, jeżeli ukończył lat 35, będzie miał dwa głosy. W innych grupach pluralność nie obowiązuje. Uchwalili miano także kataster narodowy, który jednak nie będzie obowiązywał wszystkich okręgów wyborczych, ale tylko te, dla których on okaże się potrzebny.

Szczegóły te, których autentyczność sprawdzili nie wolna wobec pokrywającej je tajemnicy, zapożyczył korespondent „Kuryera” inwektywami na „demokratów”, których n.p. obwinia, że „ława sta-nęli przeciw podwyższeniu mandatów wiejskich”. Są to wieczyści, pozbawieni wszelkiej podstawy i tendencyjne w tym kierunku, aby „demokratów” przedstawić jako wrogów Jada, w przeciwieństwie do „obszarników” — w których nagle upatrywali mają zwolennicy stronnictwa ludowego swoich naj-zagrożniejszych przeciwników.

Wedle informacji „Gazety Narodowej” Sejm nasz zebrał się ma koło 17 grudnia.

Ś. p. Stanisław Wyspiański.

Więść o śmierci ś. p. Wyspiańskiego wywarła w mieście wstrząsające wrażenie. Podawano ją sobie z ust do ust, a wieczorem całe miasto wie-działo już o smutnym tem zdarzeniu.

Rozpoczął się też w rozlicznych instytucjach pu-blicznych, w stowarzyszeniach i wśród młodzieży ruch zmierzający do ustalenia sposobu uczczenia pamięci zmarłego, oraz udziału i oświetlenia ob-żędu pogrzebowego.

Wiadomości, dotyczące pogrzebu i uchwał po-szczególnych instytucji, podajemy poniżej w miarę jak napływają w ciągu dnia do redakcji.

Aresztowanie policmajstra.

(Koresp. „N. Reformy”).

Warszawa, 28 listopada.

Z Pabjanic nadeszły tu szczegóły o aresztowaniu tamtejszego policmajstra, porucznika Aleksandra Jonina. — Aresztowanie to nastąpiło w poniedziałek wskutek rozporządzenia gubernialnych władz administracyjnych i sądo-wych.

Powodem aresztowania policmajstra był fakt rozstrzelania bez sądu w dniu 20 b. m. 23-letniego robotnika fabryki Kindlera, Narcyza Grizla.

Mniej więcej przed dwoma tygodniami Jonin otrzymał list anonimowy, którego autor zawiada-mia go, że robotnik Grizel odgrażał mu się śmiercią; do listu była dołączona fotografia Grizla.

Po otrzymaniu anonimowego policmajster zarzą-dził aresztowanie Grizla i więził go przez trzy dni w areszcie policyjnym, a potem w nocy z dnia 19 na 20 polecił go wyprowadzić w pole poza szpital miejski i tam własnoręcznie z karabinu mauserowskiego strzelił do niego dwukrotnie. Grizel, ranny śmiertelnie, padł na ziemię, a wtedy towarzyszący polic-majstrowi dwaj strażnicy dobili go strzałami z rewolwerów. Po wykonaniu egzekucji zwłoki zabitego złożono w naprędku cmentarnej trumnie i pochowano na cmentarzu katolickim przy murze.

Wypadek ten stał się szybko tajemnicą pu-bliczną i o śmierci Grizla utworzyła się cała legenda. Dopiero gdy rodzice zabitego udali się ze skargą do gubernatora piotrkowskiego i władz sądowych, nakazano przeprowadzenie śledztwa w tej sprawie i ekshumację zwłok za-bitego.

Dokonano jej w poniedziałek, w obecności sądnego śledczego, komendanta miasta, dozorcę cmentarnego i ojca zabitego, Antoniego Grizla. Sekcja wykazała, że zabity Grizel otrzymał sześć ran postrzałowych. Dwa postrzały w głowę poza uchem z prawej strony, były bezwarunkowo śmiertelne, ponieważ mógł zo-stać uszkodzony i dano je z boku w odległo-ści trzech kroków. Strażnicy strzelali już do leżącego: jeden stojąc w głowach ran-ego, a drugi w nogach. Dwie kule przeszły mu płuca na wylot, a dwie inne biodra.

Wynik śledztwa przesłano do sądu okręgowego i z Piotrkowa zjechał prokurator oraz sędzia śledczy do spraw szczególniej wagi.

Oprócz policmajstra zostali aresztowani obaj strażnicy, jako współwinni za-bójstwa: Kut, oraz drugi, zwany w Pabjan-icach „Kociuszka”, sprowadzony przez policmaj-strę z Rygi. Na pierwotnym śledztwie strażnicy stwierdzili, że strzelali do Grizla, ponieważ ten usiłował abieść, później jednak zmienili swoje zeznania i wyjaśnili, że strzelali na wy-raźny rozkaz policmajstra, który pole-cił im dobić postrzelonego przez sie-bie Grizla.

Dla uzupełnienia charakterystyki policmaj-strę Jonina dodać trzeba, że był on przez dłuższy czas pomocnikiem naczelnika więzienia w Rydze. Nadużycia popełnione przez niego na tem stanowisku, stały się powodem in-

Aresztowanie policmajstra.

terpelacyi w pierwszej Dumie. W Pa-bianicach Jonin bawił zaledwie trzy mie-sięce.

Sejmowa ordynacja wyborcza.

Wiedeński korespondent „Kuryera Lwowskiego” podaje następujące szczegóły projektu sejmowej ordynacji wyborczej dla Galicji, rzekomo uchwalone przez subkomitet komisyjny, który obradował w Wiedniu:

Sejm składać się ma z 213 członków, nie 212, (obecnie 161). Posłowie ci dzielą się na trzy grupy: wtryliści w liczbie 9-ciu, posłowie z kuryi zawodowej w liczbie 102 i posłowie z kuryi ogólnej w liczbie 102. W grupie wtrylistów o 3 mniej, niż obecnie, odpadają przedwzrostkiem rektorowie, a zostają sami dostojnicy duchowni.

W grupie zawodowej, o 102 posłach, utworzone następujące kurye: wielkiej własności tabularnej 53 posłów, Rady miejskiej 20 posłów, Izby handlowej i przemysłowej 12 posłów, kurya rękodzielnicza 6 posłów, kurya inteligencji 11 posłów. W kuryi inteligencji pomniejszono rozmaite „stany” inteligentne, a więc: Izba adwokacka 2 posłów, Izba lekarska 1 posła, Izba notaryalna 1 posła, inżynierowie 1 posła itd.

Grupa powszechną podzielono na kurye: miejską 20 posłów i wiejską 82 posłów. Za podstawę wzięto powszechność, bezpośrednio i tajne prawo głosowania. W grupie powszechnej, wybierającej 82 posłów wiejskich i 20 miejskich, przemycano system pluralny. Każdy obywatel w tej grupie głosujący, jeżeli ukończył lat 35, będzie miał dwa głosy. W innych grupach pluralność nie obowiązuje. Uchwalili miano także kataster narodowy, który jednak nie będzie obowiązywał wszystkich okręgów wyborczych, ale tylko te, dla których on okaże się potrzebny.

Szczegóły te, których autentyczność sprawdzili nie wolna wobec pokrywającej je tajemnicy, zapożyczył korespondent „Kuryera” inwektywami na „demokratów”, których n.p. obwinia, że „ława sta-nęli przeciw podwyższeniu mandatów wiejskich”. Są to wieczyści, pozbawieni wszelkiej podstawy i tendencyjne w tym kierunku, aby „demokratów” przedstawić jako wrogów Jada, w przeciwieństwie do „obszarników” — w których nagle upatrywali mają zwolennicy stronnictwa ludowego swoich naj-zagrożniejszych przeciwników.

Wedle informacji „Gazety Narodowej” Sejm nasz zebrał się ma koło 17 grudnia.

Ś. p. Stanisław Wyspiański.

Więść o śmierci ś. p. Wyspiańskiego wywarła w mieście wstrząsające wrażenie. Podawano ją sobie z ust do ust, a wieczorem całe miasto wie-działo już o smutnym tem zdarzeniu.

Rozpoczął się też w rozlicznych instytucjach pu-blicznych, w stowarzyszeniach i wśród młodzieży ruch zmierzający do ustalenia sposobu uczczenia pamięci zmarłego, oraz udziału i oświetlenia ob-żędu pogrzebowego.

Wiadomości, dotyczące pogrzebu i uchwał po-szczególnych instytucji, podajemy poniżej w miarę jak napływają w ciągu dnia do redakcji.

Aresztowanie policmajstra.

(Koresp. „N. Reformy”).

Warszawa, 28 listopada.

Z Pabjanic nadeszły tu szczegóły o aresztowaniu tamtejszego policmajstra, porucznika Aleksandra Jonina. — Aresztowanie to nastąpiło w poniedziałek wskutek rozporządzenia gubernialnych władz administracyjnych i sądo-wych.

Powodem aresztowania policmajstra był fakt rozstrzelania bez sądu w dniu 20 b. m. 23-letniego robotnika fabryki Kindlera, Narcyza Grizla.

Mniej więcej przed dwoma tygodniami Jonin otrzymał list anonimowy, którego autor zawiada-mia go, że robotnik Grizel odgrażał mu się śmiercią; do listu była dołączona fotografia Grizla.

Po otrzymaniu anonimowego policmajster zarzą-dził aresztowanie Grizla i więził go przez trzy dni w areszcie policyjnym, a potem w nocy z dnia 19 na 20 polecił go wyprowadzić w pole poza szpital miejski i tam własnoręcznie z karabinu mauserowskiego strzelił do niego dwukrotnie. Grizel, ranny śmiertelnie, padł na ziemię, a wtedy towarzyszący polic-majstrowi dwaj strażnicy dobili go strzałami z rewolwerów. Po wykonaniu egzekucji zwłoki zabitego złożono w naprędku cmentarnej trumnie i pochowano na cmentarzu katolickim przy murze.

Wypadek ten stał się szybko tajemnicą pu-bliczną i o śmierci Grizla utworzyła się cała legenda. Dopiero gdy rodzice zabitego udali się ze skargą do gubernatora piotrkowskiego i władz sądowych, nakazano przeprowadzenie śledztwa w tej sprawie i ekshumację zwłok za-bitego.

Dokonano jej w poniedziałek, w obecności sądnego śledczego, komendanta miasta, dozorcę cmentarnego i ojca zabitego, Antoniego Grizla. Sekcja wykazała, że zabity Grizel otrzymał sześć ran postrzałowych. Dwa postrzały w głowę poza uchem z prawej strony, były bezwarunkowo śmiertelne, ponieważ mógł zo-stać uszkodzony i dano je z boku w odległo-ści trzech kroków. Strażnicy strzelali już do leżącego: jeden stojąc w głowach ran-ego, a drugi w nogach. Dwie kule przeszły mu płuca na wylot, a dwie inne biodra.

Wynik śledztwa przesłano do sądu okręgowego i z Piotrkowa zjechał prokurator oraz sędzia śledczy do spraw szczególniej wagi.

Oprócz policmajstra zostali aresztowani obaj strażnicy, jako współwinni za-bójstwa: Kut, oraz drugi, zwany w Pabjan-icach „Kociuszka”, sprowadzony przez policmaj-strę z Rygi. Na pierwotnym śledztwie strażnicy stwierdzili, że strzelali do Grizla, ponieważ ten usiłował abieść, później jednak zmienili swoje zeznania i wyjaśnili, że strzelali na wy-raźny rozkaz policmajstra, który pole-cił im dobić postrzelonego przez sie-bie Grizla.

Dla uzupełnienia charakterystyki policmaj-strę Jonina dodać trzeba, że był on przez dłuższy czas pomocnikiem naczelnika więzienia w Rydze. Nadużycia popełnione przez niego na tem stanowisku, stały się powodem in-

Aresztowanie policmajstra.

terpelacyi w pierwszej Dumie. W Pa-bianicach Jonin bawił zaledwie trzy mie-sięce.

Sejmowa ordynacja wyborcza.

Wiedeński korespondent „Kuryera Lwowskiego” podaje następujące szczegóły projektu sejmowej ordynacji wyborczej dla Galicji, rzekomo uchwalone przez subkomitet komisyjny, który obradował w Wiedniu:

Sejm składać się ma z 213 członków, nie 212, (obecnie 161). Posłowie ci dzielą się na trzy grupy: wtryliści w liczbie 9-ciu, posłowie z kuryi zawodowej w liczbie 102 i posłowie z kuryi ogólnej w liczbie 102. W grupie wtrylistów o 3 mniej, niż obecnie, odpadają przedwzrostkiem rektorowie, a zostają sami dostojnicy duchowni.

W grupie zawodowej, o 102 posłach, utworzone następujące kurye: wielkiej własności tabularnej 53 posłów, Rady miejskiej 20 posłów, Izby handlowej i przemysłowej 12 posłów, kurya rękodzielnicza 6 posłów, kurya inteligencji 11 posłów. W kuryi inteligencji pomniejszono rozmaite „stany” inteligentne, a więc: Izba adwokacka 2 posłów, Izba lekarska 1 posła, Izba notaryalna 1 posła, inżynierowie 1 posła itd.

Grupa powszechną podzielono na kurye: miejską 20 posłów i wiejską 82 posłów. Za podstawę wzięto powszechność, bezpośrednio i tajne prawo głosowania. W grupie powszechnej, wybierającej 82 posłów wiejskich i 20 miejskich, przemycano system pluralny. Każdy obywatel w tej grupie głosujący, jeżeli ukończył lat 35, będzie miał dwa głosy. W innych grupach pluralność nie obowiązuje. Uchwalili miano także kataster narodowy, który jednak nie będzie obowiązywał wszystkich okręgów wyborczych, ale tylko te, dla których on okaże się potrzebny.

Szczegóły te, których autentyczność sprawdzili nie wolna wobec pokrywającej je tajemnicy, zapożyczył korespondent „Kuryera” inwektywami na „demokratów”, których n.p. obwinia, że „ława sta-nęli przeciw podwyższeniu mandatów wiejskich”. Są to wieczyści, pozbawieni wszelkiej podstawy i tendencyjne w tym kierunku, aby „demokratów” przedstawić jako wrogów Jada, w przeciwieństwie do „obszarników” — w których nagle upatrywali mają zwolennicy stronnictwa ludowego swoich naj-zagrożniejszych przeciwników.

Wedle informacji „Gazety Narodowej” Sejm nasz zebrał się ma koło 17 grudnia.

Stratę Wyspiańskiego odczuliśmy przedwzrostkiem mi, młodzi, dla których idea naszej poezji wleczszej są droższe i świętsze, aniżeli hasła i idee partyjne. Geniusz Wyspiańskiego jaśniał na wyżynach, na których niepodlegnie panują Piękno i Poezja. Z tych wyżyn rzucił snopy skler, które w duszach młodych ogień wzniesły. I gromadzili się pod sztandarem Piękna i Poezyi Wyspiańskie-go wszyscy, boż względu na partyjne poglądy i waśnie, zbierała się pod nim młodzież cała, ta, dla której poezja Wyspiańskiego jest przewodniczką jasnej, w ciemnościach.

W chwili, gdy Naród żegna śmiertelne zwłoki nieśmiertelnego poety, my młodzi, grupujący się w akad. Kole artystyczno-literackim „Życie”, w którego programie jest kultuwanie hasła i idei Wyspiańskiego, wzywamy ogół młodzieży do zespo-lenia się z nami nad mogiłą tego, co Naród wie-szczą Piękną budził.

Wydział akad. Koła art.-lit. „Życie”.

J. Migo, Z. Michałowski, G. Walicki, J. Rączkowski, St. Młodowska, M. Japoń, Fr. Dudziak, W. Zabiełto, Chruscielski, Z. Chmielewski.

Ze świata.

Z Warszawy. (Teror ekonomiczny. Aresztowanie dra Augusta Wróblewskiego).

— We środę zaszedł znowu wypadek krwawego teroru, który na tle walki przeciw chałupnictwu, bezustannie niepokoi zawód krawiecki.

Do sklepu krawieckiego Nowakowskiego, na ro-gu ulicy Białej i Elektoralnej, w południe zatele-fonowano z zapytaniem, czy praca idzie normalnie. Właściciel, zdziwiony pytaniem nieznajomego, od-powiedział, że wszystko jest w porządku. W tem nagle o godz. 5 do sklepu tego weszło nagle dwóch mężczyzn, zapytując o właściciela. W sklepie znaj-dował się wtedy przypadkowy interesant, Abraham Grassman, sam Nowakowski za kontuarom i przy nim 9-letni jego synek Wacław. Gdy przybyli się-gnęli do kieszonki, Nowakowski, przeczuwając na-paść, momentalnie schylił się za kontuar, dzięki czemu uniknął strzałów, którymi przybyśli strze-licy zabrali. Trzy kule trafiły Grassmana w prawą rękę i płuca, ale ukuły tylko pod skórą; Grass-man wybiegł ze sklepu i schronił się do domu nr. 3 przy ulicy Białej. Inne kule trafiły 9-letniego synka Nowakowskiego w brzuch i wyszły pociemni-ko. Mimo pomocy pogotowia chłopczyna umarł wkrótce. Dokonawszy powyższych krwawych czynów, terory-ści uciekli. Pościg okazał się na razie bezcelowym.

— Wczoraj osadzono w areszcie na Pawiaku znanego propagatora ruchu abstynenckiego, b. re-aktora „Czystości”, dra Augusta Wróblewskiego. Przyczyną aresztowania było wygłoszenie przez dr W. odczytu w Mińsku w lecie b. r.

Zadłużeni urzędnicy kolei północnej. W sprawie zadłużenia urzędników byłej kolei północnej odbyło się w Wiedniu zgromadzenie, na którym starszy oficer owiej kolei, Stein, wygłosił referat. Mowca, przedstawiając obecne położenie urzędników upaństwowionej kolei północnej, wyraził żąda-nie, ażeby urzędnicy tej kolei mieli podobnie jak urzędnicy państwowej prawo do pewnych poborów wolnych od egzekucji. Advokat dr Broch zwrócił uwagę na fakt, że ustawa o upaństwowieniu kolei północnej nie wspomina wcale o długach urzędników dawnej kolei północnej, co wiedzie do ciągłych sporów sądowych. Mowca oświadczył, że Rada państwa powinna uchwalić nowelę do ustawy o upaństwowieniu kolei północnej, celem ustawodawczego załatwienia sprawy długów urzędników dawnej ko-lei północnej.

Zaginione listy. Z Czeskiej Trzebowy donoszą, że podczas robót uprzątniętych na tamtejszej sta-cyi po znanym zdarzeniu się pociągów, zginął w nocy z poniedziałku na wtorek list pieniężny, za-wierający 5000 koron. Inny list pieniężny, zawie-rający 11.000 koron, a nadany na pocztę we Try-staście na Słasku, nie doszedł dotąd do Bielska, dokąd był adresowany. Śledztwo nie wykryło za-danych poszlak.

Kobieta bandyta. Z Kijowa donosi Pet. Ag. tel.: W Berdyczowskim wykryto bandę rozbójników, na czele której stała nauczycielka szkoły wiejskiej. — Na wyprawy przebrała się ona w ubranie mę-skie. Aresztowano pięciu członków bandy, nauczy-cielka zbiegła.

Ucieczka więźniów. Z więzienia w Nowi, w prowincji włoskiej Ligurii, dwaj niebezpieczni zo-czyci po rozbiciu drzwi w swojej celi, zdobyli wymknąć się, poczem uwolnili jeszcze 7 więźniów. Wszyscy zapożyczyli się w broń i umknęli bez śla-du. Oddziały wojska, policyi i kurabinierów puściły się za zbiegami w pogon.

Eksplzja. Z Madrytu donoszą: Do dzienników donoszą z Bilbao: W zakładzie marynarskim Nervion wskutek eksplozji zginęły 2 osoby — 7 odniosło rany.

Ze stowarzyszeń.

Na rzecz polskiego seminarium nauczyciel-skiego T. S. L. w Białej złożono za pośrednictwem Kola Towarzystwa szkoły ludowej w Dziedziecach następujące datki: Leon Krzysztofiński koron 10, ks. proboszcz Antoni Macoszek 2, St. Kmiecicki 2, Jerzy Michalica 2, Ludwik Budnik 1.40, Jan Strzycecki 3, Ferdynand Jurczyk 2, Jan Michalica 2, Norbert Rosenthal 5, Stanisław Pietrosch 5, Alojzy Gebauer 3, Wilhelm Ziegler 4, inżynier Władysław Koszko 5, nadzinyer Karol Czudek 3, Henryk Dyktarska 10, M. Werbel 5, Henryk Nitsch 4, Leopold Fuchs 2, Jan Gruszka 5, Heit-ner 2, Ign. B... 3, Leon Weiss 4, Adolf Kontnik 2, R. Bornstein 1, Teofil Kolaczek 2.60, Józef Ma-chalica 2. Ogółem koron 97.

Czytelnia akademicka im. A. Mickiewicza od-będzie walne zgromadzenie dziś o godz. 8 wieczorem.

W Kółku historycznym U. U. J. odbędzie się w sobotę dnia 30 b. m. wieczór odczyt L. Bakow-skiego p. t. Kilka awag z powodu książki „Pol-nische Geschichte von dr. Brandenburger”. Wstęp wolny.

W Kółku Sławistów U. U. J. odbędzie się w nie-dzielę dnia 1 grudnia o godz. 11 przed południem odczyt p. Bolesława Walewskiego: „Paralelizm mu-zyki polskiej i literatury w XIX. stuleciu”. Po odczycie dyskusja. Wstęp dla gości 20 hal., dla członków wolny.

W Kółku filologicznym U. U. J. odbędzie się w niedzielę dnia 1 grudnia posiedzenie naukowe, na którym p. Przychocki będzie miał odczyt p. t. „Euphrides” (szkieł). Początek o godz. 10 rano. Wstęp wolny.

Agniennę losów loteryi na rzecz Towarzystwa burdy dla kształcącej się żydowskiej młodzieży w Krakowie odbędzie się w sobotę 30 b. m. o godz. 3 po południu w lokalu stowarzyszenia „Solidar-ność”, ulica Zielona 1, 10.

Ze kraju.

Prusacy przy robocie. Z Myśłowic donoszą nam: Znany z polakozerzeckiej działalności „Ostmar-kenverein” zajmuje się od niejakiego czasu wymia-ną pruskich pieniędzy, a czysty dochód idzie na cele antypolskie. W tym celu ustawiono czterech drabów, którzy atakują chłopów galicyjskich, wra-cających z Saksów, i zmuszają ich do wymiany pieniędzy w agencji „Ostmarkenvereinu”. Dotąd wymiana pieniędzy odbywała się po stronie gal-icyjskiej, i iktokółwiek zajmował się tem przedsię-bierstwem, był nam milszy, niż „Ostmarkenverein”. Zwrócić się więc należy z ohywatelskiem wzwa-niem do wszystkich blur pośredniactwa pracy, szcze-gólnie w Oświęcimiu, Chranawie i Krakowie, aby znalazły drogę do poczenia chłopów, na jaki cel wędrują zyski, otrzymane z wymiany pieniędzy w „Ostmarkenvereinu”. Trzeba wiedzieć, że nie cho-dzi tu o drobną kwotę, ale o tysiące koron.

Nowy Sącz, 28 listopada. (T. S. L. Budowa gma-chu „Sokoła”. Zjednoczenie towarzystw. Wielecór Mickiewiczowski. Milionowe bankructwo. Pożar).

Towarzystwo szkoły ludowej zajmuje się obecnie ważną sprawą. Ś. p. Zubrzycki zapisał w testame-ncie na cele oświaty ludowej 15000 kor. Kwotę tę pobrał główny zarząd T. S. L. w Krakowie i wci-olił ją do swego funduszu żelaznego, a tutejszemu Kółu wypłaca tylko procenta w sumie 450 koron rocznie. — Tutejszy zarząd czyni obecnie starania, aby całą kwotę wpisaną pobrać i za nią wybudo-wać własny dom.

Wydział „Sokoła” czyni obecnie starania o bu-dowę nowego gmachu, dotychczasowy bowiem bu-dynek okazał się za szczupłym. Zdania są podzi-ełone i jedni domagają się przybudowania piętra na istniejącym budynku, drudzy chcą nabyć grunt od „Czytelni mieszczańskiej”, inni wreszcie są za na-byciem parcel od pp. Ligoszewskich.

Znosi się tu na zjednoczenie wszystkich towa-rzystw. Jest ich tu bowiem kilka, a wszystkie pod względem dochodów niedomagają. Powstała zatem myśl ze wszystkich towarzystw utworzyć jeden wspólny „Związek amatorów”, któryby się zajm-ował urządzeniem festynów, wycieczek, rantów, wie-czorków, przedstawień i t. p. Pieniężne wypłynę do wspólnej kasy. Co kwartał nastąpi podział dochodów, a każde towarzystwo, które przystąpi do związku, otrzyma równą część z dochodu.

Młodzież gimnazjalna obchodził d. 1 grudnia uro-czysty obchód Mickiewiczowski.

Znana powszechnie firma handlowa A. H. Non-gruscha zawiesiła wypłaty. Pasasyja wyniosła mi-lion koron. Firma ta prowadziła olbrzymi handel naczyniami emalowanymi i wysyłała swych agentów po całej Galicji i Węgrzech. Neugrusch cieszył się w mieście wielkim poważaniem i zaufaniem, był członkiem wielu towarzystw, a obecnie posta-wiono go jako kandydata na radnego miejskiego.

Wielki pożar, który zniszczył doszczętnie dwa gospodarstwa wraz z całą tegoroczną kresconcyą, wybuchł onegdaj w Jamnicy, o 8 km. od Nowego Sącza. Pastwa płomieni padły też cztery krowy, dwa wieprze, tudzież małe dziecię w kotyce, któ-rego matka, ratując troje starszych, nie dołądziła już wyniesić z płomieni.

Rzeszów, 28 listopada. (Nowy park miejski. Z działalności stow. „Lutnia”).

Sprawa rozparcelowania błon i obrócenia części uzyskanego z tej transakcyi kapitału na zakupno terenu pod nowy ogród, poroczona uchwałą kom-isyi plantacyjnej, nie przestaje być przedmiotem ożywionej dyskusyi prywatnej i w prasie lokalnej. Początkowo podnoszono jako zakupił przeciw pro-jektowanej parcelacyi fakt osłabionego ruchu bu-dowlanego i parcelacyjnego w Rzeszowie, dzięki któ-remu znaczny kompleks gruntów od dawna czeka-ją na odbiorców. Po bliższym rozpatrzeniu odno-śnych stosunków dochodził się do przekonania, że stagnacya ta na polu ruchu budowlanego jest ra-czej objawem przejściowym, niż stałym, spowod-owanym co prawda po części podrobnieniem matery-łów budowlanych, lecz w pierwszym rzędzie wy-górowaniem cenami za grunta. Przy pewnem niezna-nem umiarkowaniu co do cen, parcelacya błon miejskich przedstawia wielki powodzenia, zwłaszcza że względu na korzystne położenie i spodziewane wzmożenie się zapotrzebowania mieszkań robotni-czych skutkiem utworzenia w Rzeszowie warszta-tów kolejowych, które zatrudniają będą z górą set-kę robotników ukwalifikowanych. Teren pod ogród, co do którego panują powszechna zgoda, musi po-ładzać obszar przynajmniej 12 do 14 morgów, aże-by mógł w nim znaleźć pomieszczenie: boisko dla zabaw młodzieży i ćwiczeń gimnastycznych, plac tenisowy i staw mogący służyć za tor ślizgawko-woy. Z pomiędzy rozmaitych projektowanych w mie-ście, względnie jego najbliższem sąsiedztwie po-łożonych terenów, najbardziej odpowiadałby celowi kompleks gruntów, Podosódką zwany, opierający

Kronika.

Rocznica listopadowa. Dzisiaj o godzinie 11 przed południem, jako w 77 rocznicę bohaterskiej walki o niepodległość, odbyło się w kościele OO. Dominikanów w Krakowie nroczyste nabożeństwo pamiątkowe. Na nabożeństwo to przybyli przedsta-wiciele gminy m. Krakowa, urzędnicy magistratu, delegacye stowarzyszeń i cechów z chorągwiami, delegacya „Sokoła”, stowarzyszenie uczestników po-wstania z roku 1863, członkowie „Przytuliska” i wiele innych, oraz liczna publiczność ze wszystkich sfer miasta. Nabożeństwo odprawił przeor zakon-u ks. Zaczek, śpiewał chór młodzieży, patryotyczne kazanie wypowiedział ks. Janicki ze zgromadzenia Braci mniejszych.

Mowca podniósł w gorących słowach ideały, ja-kie tkwił winny w duszy każdego Polaka, a któ-re do ideałów jest wolna, niepodległa Polska.

Po nabożeństwie publiczność odpiewała chórem kilka pieśni narodowo-religijnych.

Zebrań kupców i przemysłowców. Wstrzą-sająca wieść o projekcie wywłaszczenia Polaków pod zaborem pruskim była bodźcem dla krajowych przemysłowców naszych i kupców, aby raz otrząsć się z przewagi Prusaków w handlu. To też wczoraj w sali Muzeum techniczno-przemysłowego ze-brało się liczne grono najwybitniejszych naszych przemysłowców w celu obrad nad wzajemnem wspie-raniem własnego przemysłu i handlu. Przewodni-czył dyrektor Muzeum techniczno-przemysłowego, p. Tadeusz Strykowski; sekretarzem obrany został in-żynier Szczepański. Pierwszy referował specjalnie w tym celu przybyły ze Lwowa dyrektor „Ligi przemysłowej”, p. Olszewski, który w dłuższej mo-wie wskazywał na konieczność pracy w kierunku podniesienia naszego przemysłu, mówił o datalności „Ligi” i wreszcie dał wyraz ogólnemu pro-testowi przeciw nowemu naciskowi pruskiego buta, a wskazując na brak kultury przemysłowej w Ga-licji, jej pielęgnowanie szczególnie polecał zebra-nym W szeregu dalszej dyskusyi zabierali głos: prof. dr Cybulski, dr Rolle i inni. W końcu odo-czono posiedzenie, pojeżdżając dyrekcji Muzeum i członkom Towarzystwa „O własnych siłach” zwła-śnie ogólnego zebrania przemysłowców krakowskich w celu organizacyi i protestu przeciw zakusom wywłaszczenia, postanawiając na polu stosunków handlowych z Niemcami odplacać Prusakom od-powiednim bojkotem.

Sprawy miejskie. Sekoya ekonomiczna Rady mia-sta odbyła dnia 27 i 28 bm. dwa posiedzenia pod przewodnictwem r. m. Beringera.

Na interpelacyi rady m. p. Uderskiego wyjaśnił naczelnik straży pożarnej, że autobus, znajdujący się na strażnicy, nie jest własnością gminy. Fabry-ka Teicha w Wiedniu przysłała ten autobus do wykonania prób, zupełnie bezinteresownie naczeln-ikowi straży pożarnej. Na wykonanie tych prób ze-zwolił prezydent miasta, a naczelnik straży pożar-nej zawiadomił o tem delegacyę sekcji ekono-micznej, przeznaczoną do dozoru gospodarki w są-madzie czyszczenia miasta. Czy będą używane au-tobusy na strażnicy pożarnej, lub w zarządzie czy-śczenia miasta, zdecydowało o tem po ukończeniu prób sekoya ekonomiczna, a następnie Rada miasta, na podstawie referatu, który w tym przedmiocie przedłożył naczelnik straży pożarnej.

W dalszym ciągu obrad nad projektem budżetu na rok 1908 przeprowadziła sekoya dyskusyjną nad działem V, obejmującym bezpłaczestwo publiczne; działem VI, obejmującym zarząd targowy; działem IX, obejmującym zdrowotność miasta i z częścią działu XI, obejmującego sztukę i zabijki history-czne, która do gospodarki sekcji ekonomicznej na-

Kronika.

Rocznica listopadowa. Dzisiaj o godzinie 11 przed południem, jako w 77 rocznicę bohaterskiej walki o niepodległość, odbyło się w kościele OO. Dominikanów w Krakowie nroczyste nabożeństwo pamiątkowe. Na nabożeństwo to przybyli przedsta-wiciele gminy m. Krakowa, urzędnicy magistratu, delegacye stowarzyszeń i cechów z chorągwiami, delegacya „Sokoła”, stowarzyszenie uczestników po-wstania z roku 1863, członkowie „Przytuliska” i wiele innych, oraz liczna publiczność ze wszystkich sfer miasta. Nabożeństwo odprawił przeor zakon-u ks. Zaczek, śpiewał chór młodzieży, patryotyczne kazanie wypowiedział ks. Janicki ze zgromadzenia Braci mniejszych.

Mowca podniósł w gorących słowach ideały, ja-kie tkwił winny w duszy każdego Polaka, a któ-re do ideałów jest wolna, niepodległa Polska.

Po nabożeństwie publiczność odpiewała chórem kilka pieśni narodowo-religijnych.

Zebrań kupców i przemysłowców. Wstrzą-sająca wieść o projekcie wywłaszczenia Polaków pod zaborem pruskim była bodźcem dla krajowych przemysłowców naszych i kupców, aby raz otrząsć się z przewagi Prusaków w handlu. To też wczoraj w sali Muzeum techniczno-przemysłowego ze-brało się liczne grono najwybitniejszych naszych przemysłowców w celu obrad nad wzajemnem wspie-raniem własnego przemysłu i handlu. Przewodni-czył dyrektor Muzeum techniczno-przemysłowego, p. Tadeusz Strykowski; sekretarzem obrany został in-żynier Szczepański. Pierwszy referował specjalnie w tym celu przybyły ze Lwowa dyrektor „Ligi przemysłowej”, p. Olszewski, który w dłuższej mo-wie wskazywał na konieczność pracy w kierunku podniesienia naszego przemysłu, mówił o datalności „Ligi” i wreszcie dał wyraz ogólnemu pro-testowi przeciw nowemu naciskowi pruskiego buta, a wskazując na brak kultury przemysłowej w Ga-licji, jej pielęgnowanie szczególnie polecał zebra-nym W szeregu dalszej dyskusyi zabierali głos: prof. dr Cybulski, dr Rolle i inni. W końcu odo-czono posiedzenie, pojeżdżając dyrekcji Muzeum i członkom Towarzystwa „O własnych siłach” zwła-śnie ogólnego zebrania przemysłowców krakowskich w celu organizacyi i protestu przeciw zakusom wywłaszczenia, postanawiając na polu stosunków handlowych z Niemcami odplacać Prusakom od-powiednim bojkotem.

Sprawy miejskie. Sekoya ekonomiczna Rady mia-sta odbyła dnia 27 i 28 bm. dwa posiedzenia pod przewodnictwem r. m. Beringera.

Na interpelacyi rady m. p. Uderskiego wyjaśnił naczelnik straży pożarnej, że autobus, znajdujący się na strażnicy, nie jest własnością gminy. Fabry-ka Teicha w Wiedniu przysłała ten autobus do wykonania prób, zupełnie bezinteresownie naczeln-ikowi straży pożarnej. Na wykonanie tych prób ze-zwolił prezydent miasta, a naczelnik straży pożar-nej zawiadomił o tem delegacyę sekcji ekono-micznej, przeznaczoną do dozoru gospodarki w są-madzie czyszczenia miasta. Czy będą używane au-tobusy na strażnicy pożarnej, lub w zarządzie czy-śczenia miasta, zdecydowało o tem po ukończeniu prób sekoya ekonomiczna, a następnie Rada miasta, na podstawie referatu, który w tym przedmiocie przedłożył naczelnik straży pożarnej.

W dalszym ciągu obrad nad projektem budżetu na rok 1908 przeprowadziła sekoya dyskusyjną nad działem V, obejmującym bezpłaczestwo publiczne; działem VI, obejmującym zarząd targowy; działem IX, obejmującym zdrowotność miasta i z częścią działu XI, obejmującego sztukę i zabijki history-czne, która do gospodarki sekcji ekonomicznej na-

Kronika.

Rocznica listopadowa. Dzisiaj o godzinie 11 przed południem, jako w 77 rocznicę bohaterskiej walki o niepodległość, odbyło się w kościele OO. Dominikanów w Krakowie nroczyste nabożeństwo pamiątkowe. Na nabożeństwo to przybyli przedsta-wiciele gminy m. Krakowa, urzędnicy magistratu, delegacye stowarzyszeń i cechów z chorągwiami, delegacya „Sokoła”, stowarzyszenie uczestników po-wstania z roku 1863,

„Gwiazda” nr 244 wczoraj wieczorem w niedzielę dnia 1 grudnia w lokalu własnym (ul. św. Krzyża 1. 3). Program wypełniał: Słowo wstępne, chóry, deklamacja i orkiestra mandolinistów, a na zakończenie odegranym będzie utwór sceniczny „Za sztandarem”. Początek wieczorku o godz. pół do 8 wieczorem.

Zmarli.
Józef Pisz, właściciel drukarni i księgarni, redaktor tygodnika „Pogoń”, były radca Izby handlowo-przemysłowej i członek wielu towarzystw, w 62 r. życia zmarł wczoraj w Tarnowie. Pogrzeb odbędzie się jutro po południu.

W Gardonie na Riwierze zmarł po długiej chorobie długoletni współpracownik i redaktor „Kuryera Łódzkiego”, Józef Gliński przeżywszy lat 36. Zmarły był z zawodu handlowcem, ale często brał się do pióra i pisywał to korespondencyjnie z Łodzi do pism warszawskich, to uiotne wierszyki humorystyczne. W ostatnich latach należał do redakcji „Kuryera Łódzkiego”. Był on bratem Jakóba Glińskiego, b. dyrektora teatru krakowskiego.

Mianowania i przeniesienia. Rada szkolna krajowa zatwierdziła rzeczywistych nauczycieli Henryka Dębskiego i Józefa Roskowskiego w gimnazjum II w Rzeszowie w zawodzie nauczycielskim i nadała im tytuły profesorów; zamianowała Franciszka Wolkera zastępcą nauczyciela gimnazjum w Sokołowie; Wasyła Bezorkowskiego zastępcą nauczyciela w gimnazjum akademickim we Lwowie; Michała Wojskę zastępcą nauczyciela w gimnazjum w Strzynie; Michała Głowiaka, tymczasowego nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej im. św. Anny we Lwowie, zastępcą nauczyciela w męskim seminarium nauczycielskim we Lwowie; przeniosła Franciszka Pawłowskiego z zastępcą nauczyciela z męskiego do żeńskiego seminarium nauczycielskiego w Krakowie; zamianowała w szkołach ludowych: Zofię Marconiównę nauczycielką 3-klasowej szkoły w Krośnicach nad Dunajcem; nauczycielką męską w szkołach 2-klasowych: Ambrożego Bączewskiego w Lutcu; Andrzeja Piłkę w Szafrarowie; Władysława Setała w Jadowicach Mokrych; Józefa Schmidta w Beromianach; Leona Hlasiewiczą w Sokołowie; nauczycielką szkoły 2-klasowej w Sokołowie Malwinę Hlasiewiczą; przeniosła nauczycieli szkół 5-klasowych: M. Baśkica z Myślenic do Grybowa, J. Pocięta z Grybowa do Mielen, J. Sawkowską z Łiska do Kosowa.

Odniesienie. Naczelnik Związku ochotniczych straży pożarnych dr Alfred Zgórski otrzymał medal za zasługi, ustanowiony przez cesarza za położone zasługi około rozwoju straży pożarnych w kraju.

Składki. Zamiast wieńca na trumnę p. J. Nowaka, nauczyciela w Białolinach, złożyli koledzy, obecni na jego pogrzebie, 10 K 20 h dla Tow. „Szkoły Ludowej”.

Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza.

W sobotę wykład p. J. Cynarkiego: „Polska średnio-wiejsza na tle dziejów powszechnych”.

Repertuar teatru miejskiego.

W piątek: „Kordjan”.

W sobotę: „Ich czworo”, tragedia ludzi głupich w 3 aktach G. Zapolskiej-Januszewskiej.

W niedzielę po południu: „Zażyarty automobilista”; — wieczór: „Ich czworo”.

Z kalendarza. W sobotę 30 listopada: Andrzej ap. i Justyny; w niedzielę 1 grudnia: Ełgizusa i Natalii; w poniedziałek 2 grudnia: Bibiana p. m.

Wschód słońca 30 listopada o godzinie 7 min. 17, zachód o 3 m. 41; długość dnia 8 godzin 14 min.

Z krakowskiego obserwatorium. Dnia 28-go listopada termometr deszcz. — 11 do + 4 C.; — barometr ważył się.

Dnia 29 listopada o godzinie 7 rano stan barometru 745.9 mm., termometru — 0.4 C.; wiatr zachodni.

B. Gabryelska, Krzysztofory, Kraków. Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepianów, pianina, harmonie i pianole za gotówkę lub na spłaty nawet dwudziestomiesięczne. Instrumenty używane od cen najniższych.

Dział ekonomiczny.

× Upanstwowienie kolei żelaznych. Z Wiednia telegrafują: Ministerstwo kolei wezwło Rady administracyjne austriacko-węgierskiego Towarzystwa kolei państwowych, czeskiej kolei północnej i polniowo-północno-zachodniej, aby dezygnowały swoich delegatów w celu obrad nad ewentualnym upanstwieniem tych linii kolejowych.

× Sytuacja na targu pieniężnym. Z Budapesztu donoszą: Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem gubernatora dra Bilńskiego posiedzenie Rady generalnej banku austriacko-węgierskiego, na którym generalny sekretarz Pranger zdał sprawę o sytuacji obecnej na targu finansowym i oświadczył, że chwilowo nastąpiło małe polepszenie. Mowa wyraził też nadzieję, że obecna stopa procentowa będzie można utrzymać aż do końca roku.

× Marki do frankowania przesyłek pocztowych. Komunikują nam: Z dniem 15 b. m. zostały wprowadzone w ruch na wszystkich kolejach lokalnych w zarządzie państwa pozostałych (z niewielu wyjątkami) marki do frankowania przesyłek pocztowych w wadze do 20 kilogramów. Dotychczas marki takie były używane tylko na głównych liniach kolei państwowych.

Przy frankowaniu tych marekami przesyłkami nie potrzeba wypełniania osobnych listów frachtowych; marki nalepia się na adresie, umieszczonym na samej przesyłce. Prócz tego jest jeszcze kilka innych ułatwień przy używaniu tego systemu, który nadaje się bardzo dobrze zwłaszcza na przesyłki artykułów spożywczych i innych o mniejszej wadze. — Przeprowadzeniem tej sprawy zajmował się czynnie „Centralny Związek galicyjskiego przemysłu fabrycznego”.

× Komunikat kolejowy. Na stacji Nieporokowice na Bukowinie zaprowadzony będzie 1 grudnia przystanek pociągów pocztowych Nr 304.

Budapeszt, 29 listopada. Pieniążna na kwiecień 11.21 do 11.25; żyto na kwiecień 19.18 do 19.19; owies na kwiecień 8.62 do 8.63; kukurydza na maj 7.53 do 7.54; rzepak na sierpień 19.10 do 19.20.

Oferty mierne, chęć kupna mierna, usposobienie dobre, pochmurne.

Kronika lwowska.

Lwów, 29 listopada.

Rada m. Lwowa na wczorajszym posiedzeniu uchwaliła jednogłośnie wyrazić swe oburzenie z powodu niestosowności w dziejach zamachu Prusaków, założyć przeciw temu protest, przesłać na ręce prezesa Koła polskiego w Berlinie wyrazy współczucia, i wezwać wszystkich posłów polskich w Wiedniu do energicznej akcji w Radzie państwa i delegacjach. Na znak smutnej dla narodu chwili, uchwalono odczytać dalsze obrady i posiedzenie zamknąć.

Wybory do Rady m. Lwowa. Wydział stowarzyszenia gospodnio-szynkarskiego zawiązał komitet przedwyborczy.

Repertuar teatru lwowskiego.

W sobotę popołudniu: „Lilla Weneda”; wieczór: „Opowieści Hoffmana”.

W niedzielę popołudniu: „Ich czworo”; wieczór: „We solta wdówka”.

W poniedziałek: „Szkoła”.

Ostatnie wiadomości.

— Zniżenie podatku od cukru i soli. Na wczorajszym posiedzeniu komisji ugodowej minister dr Korytowski oświadczył, że rząd już wyczerpał prezydenturę Izby posłów projekt ustawy w sprawie obniżenia podatku cukrowego z 38 na 26 koron za 100 kg. netto, w trzech etapach, a to na 32 koron z dniem 1 września 1908, na 29 koron z dniem 1 września 1911 i na 26 kor. z dniem 1 września 1917. Ustawa upoważnia rząd za pomocą odpowiednich zarządzeń i pod groźbą grzywny do wystąpienia przeciw sztucznemu podwyższaniu cen, a to w tym celu, aby zniżenie podatku wyszło wyłącznie na korzyść konsumentów. Ustawa wchodzi w życie tylko w razie zupełnego załatwienia ugody, tworzy więc z nią „junctim”. W dyskusji poseł Głabiński domagał się zniżenia cen soli i wniósł oświadczenie. — Poseł Stapiński również domagał się zniżenia ceny soli i podatku naftowego. Minister skarbu Korytowski odpowiada, że zniżenie cen soli może nastąpić tylko za zgodą rządu węgierskiego i zapewnia o swej dobrej woli w tym kierunku.

— Wczoraj rano zapadł w Petersburgu wyrok w procesie wypadku, któremu uległ jacht carski „Standard”. Konradmiral Nylow otrzymał nagane, adiutant przyboczny kapitan Czagin i porucznik Koniuszko zostali w drodze dyscyplinarnej skazani na usunięcie z urzędu. Czaginowi jednakże, ze względu na jego poprzednie zasługi, karę zamieniono na nagane. Porucznik Soltanow został skazany na siedm dni aresztu. A zatem, z wielkiej chmury mały deszcz!

Z Odessy donoszą, że ośmiu rozbójników usiłowało onegdaj wieczorem wykonać na ulicy napad i rzuciło dwie bomby na ścigających ich policyantów. Pięciu urzędników policyjnych odniosło rany. — Dwóch sprawców ujęto.

Manifestacja w Radzie państwa.

(Telegr. „N. Reformy” z d. 29 listopada)

Głosy prasy wiedeńskiej.

Wiedeń. Wszystkie dzienniki omawiają wczorajszy protest, podniesiony w parlamencie austriackim, przeciw przedłożeniu o wyłączenie w Sejmie pruskim.

„N. Fr. Presse” gwałtownie występuje przeciw prezydentowi Izby, dr Weisskirchnerowi, któremu zarzuca, że gdyby był chciał, byłby mógł przeszkodzić tej dyskusji przeciwko Niemcom. Weisskirchner — pisze N. Fr. Presse — będzie odpowiedzialnym za następstwa, jakie dyskusja ta wywoła. Głównie występuje ten dziennik przeciwko Weisskirchnerowi z powodu złożonego przez niego oświadczenia i pisze: „Wszystko, co powiedziano w parlamencie, niczem nie jest w porównaniu ze słowami prezydenta, które w całej Europie wielkie wywołały wrażenie, a zwłaszcza w Niemczech żywy znalazł odzew. Na wywoły dra Głabińskiego, że przedłożenie o wyłączenie się sprzeczne z zasadami cywilizacji i kultury chrześcijańskiej, odpowiedział prezydent Weisskirchner, że jest obowiązkiem prezydenta ministrów sprawą tą się zająć”. Niemiecki prezydent Izby stanął wczoraj — pisze „N. Fr. Presse” — na czele słowiańskich oddziałów, walczących przeciw państwu niemieckiemu. Niemiecki prezydent parlamentu, który dąży do rozdzielenia stosunków między Austrią a Niemcami! Zagraniczna polityka monarchii austro-węgierskiej nie może mieć na celu popierania polityki narodu polskiego! Dalej występuje „N. Fr. Presse” przeciw Kramarzowi.

„Arbeiter Ztg.” ostro pisze przeciw przedłożeniu ustawy o stowarzyszeniach, a jeszcze bardziej nienawistną nazywa ustawę o wyłączeniu, której przedłożenie właśnie świadczy o bankructwie polityki antypolskiej w Prusach. Wczorajsza manifestacja Słowian przeciw nie mogła Niemców zadziwić, bo oni powinni wiedzieć, że w Austrii większość posiada ludność słowiańską. W delegacjach ta sprawa odbić się musi w dyskusji nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych i wpłynąć na sprawę sojuszu między oboma państwami. Ta polityka, jaką prowadzi rząd pruski, musi wpłynąć na osłabienie trójprzymierza.

W końcu artykułu „Arbeiter Ztg.” dzwinnym trałem uderza jednak na prezydenta Izby dra Weisskirchnera, któremu zarzuca nietakt za słowa, że sprawą tą zająć się powinien prezydent ministrów. Te słowa prezydenta Izby mogą wywołać uzasadnione zażalenie rządu niemieckiego.

„Wiener Deutscher Tagblatt” oświadczenie dra Weisskirchnera nazywa niespodzianką.

„N. W. Journal” podnosi, że wczorajsze słowa prezydenta Weisskirchnera brzmiały wprost sensacyjnie i przyczyniły się znacznie do powagi dyskusji. Dziennik wskazuje, że baron Aehrenthal zadać sobie będzie musiał w delegacjach wiele trudu, aby obronić sprawę trójprzymierza.

„N. W. Tagblatt” podnosi, że manifestacja wczorajsza utrzymana była w przyzwolonej formie parlamentarnej i dlatego silne wywołała wrażenie.

„Deutsch. Volksblatt”, dziennik antisemicki, który jednak od niejakiego czasu robi frondę partii antisemickiej, podnosi, że wczorajsze zajęcia były natury anarchistycznej (!), że była to orgia przeciw Niemcom. — Dziennik zarzuca rządowi, że nikt z jego przedstawicieli odrzuca nie powstał i nie odparł zarzutów. W końcu zaznacza dziennik, że wczorajsze zajęcia wykazały, jak bardzo Niemcy izolowani są w parlamencie.

„Freundenblatt” podnosi, że dyskusja nie była regulaminowo prowadzona. Właściwie forma byłaby interpelacją, na którą baron Beck mógłby być odpowiedzieć. W ten też sposób rozumie należałoby enuncyację prezydenta Weisskirchnera.

Oświadczenie posła dra Grossa.

Wiedeń. Poseł dr Adolf Gross z Krakowa prosił waszego korespondenta o zaznaczenie, że

pragnął przyłączyć się do protestu przeciwko pruskiej ustawie wyłączeniowej, lecz że nie mógł już dostać się do głosu. Zwrócił się on wobec tego z prośbą do posła Stapińskiego, ażeby w swej mowie zaznaczył to jego stanowisko, lecz wskutek częstych przerwanych poseł Stapiński nie mógł już spełnić tego życzenia.

Bar. Aehrenthal u cesarza.

Wiedeń. Minister spraw zagranicznych baron Aehrenthal był dziś na dłuższej audyencji u cesarza.

Prasa niemiecka o proteście austr. Rady państwa.

Berlin. Prasa niemiecka żywo zajmuje się wczorajszą manifestacją w austriackiej Radzie państwa, przeciwko pruskiej ustawie wyłączeniowej i omawia ją odpowiednio do swego stanowiska w tej sprawie. Liberalna „Voss. Zeit.” wyraża przekonanie, że rząd austriacki będzie się strzegł spełnić żądanie Koła polskiego. Niemcy są panami w swoim domu i państwie i nie ścierpią mieszania się innych państw i parlamentów do ich spraw wewnętrznych, zwłaszcza do sprawy polskiej.

Agrarna „Deutsche Tageszeit.” zwraca się wprost gwałtownie przeciwko Kołu polskiemu w Wiedniu i oświadcza, że podobnych manifestacji zagranicznych, jak wczorajsza w Wiedniu, rząd pruski nie może przyjąć spokojnie.

Wiedeń. Do „N. W. Abendblatt” donoszą z Berlina, że wczorajsza manifestacja w austriackiej Radzie państwa znalazła zapewne głośnie echa w dzisiejszej dyskusji nad ustawą wyłączeniową w Sejmie pruskim. Oczekują nawet, że sam książę Bülow zabierze głos w tej sprawie.

Ustawy antypolskie.

(Telegramy „N. Reformy” z 29 listopada)

Widoki projektu rządowego.

Wiedeń. „Nenes W. Tagblatt” zaznacza na naczelnym miejscu bardzo zajmujący artykuł, nadesłany mu z Berlina. Autor tego artykułu wyraża wielką wątpliwość, czy księciu Bülowowi powiedzie się przeprowadzić w Sejmie ustawę o wyłączeniu Polaków. — Wystąpienie Bülowa świadczy wprawdzie, że ma on wielkie zasoby — odwagi — lecz taka odwaga nie zawsze jest gwarancją powodzenia. — Wszystkie zalety tego, czy i w tej sprawie utrzyma się w mocy blok konserwatywno-liberalny. Jeśli stronnictwo liberalne projekt odrzuci, będzie to zarazem zupełnym rozbiem się bloku i może wywołać poważne przesilenie wewnętrzne. — Zresztą nie tylko po stronie liberalnej, lecz także po stronie konserwatywno-agrarniej panują wątpliwości co do nowej ustawy. Według dat statystycznych, przytoczonych przez księcia Bülowa, ceny ziemi wzrosły w ostatnich czasach w zaborsie pruskim o 142 procent, z czego korzystali w większej mierze agrariusze niemieccy, niż polscy. Niemcy obawiają się więc, że i niemieccy właściciele dóbr poniosą przez tę ustawę znaczne straty.

Autor artykułu odwołuje się w końcu na znane oświadczenie byłego nadburmistrza Wittinga, który pociąga ręką zupełną zmianę polityki względem Polaków. Zdaniem autora dyskusja nad tą sprawą potrwa długo, zapewne także wiele głosów niemieckich odezwie się w niej przeciwko nowej ustawie.

Z parlamentu niemieckiego.

Berlin. Parlament niemiecki rozpoczął generalną dyskusję budżetową wraz z nową do ustawy flotowej. Sekretarz stanu urzędu skarbu bar. Stenger wywołał, że finansowe zamknięcie rachunków niestety musi oznaczać jako bardzo niekorzystne.

Pos. Spahn z centrum omawiając budżet, poruszył także przedłożenie wniesione w Sejmie pruskim przeciw Polakom i oświadczył, że sprawa wyłączenia jest nie tylko ważną dla Prus, ale także dla całego państwa. Następnie omawiał proces Moltkego i Hardeny i zauważył, że zajęcia te przypominają zajęcia w starym pogańskim Rzymie.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości „Nowej Reformy”

z dnia 29 listopada.

Wiedeń. Cesarz przyjął wczoraj po południu nowo zamianowanego ambasadora niemieckiego Tschirschy'ego na audyencji.

Deputacja.

Wiedeń. Bawi tu obecnie deputacja miasta Jarosławia złożona z dyrektora i byłego Rychłia, radnego miasta Strzyżawy i inżyniera Kornmanna w sprawie utworzenia sądu obwodowego i odszkodowania za zmniejszenie załogi wojskowej. Deputacja ta pod przewodnictwem posła Dietzina była u prezesa Koła polskiego prof. Głabińskiego, dalej u ministrów Abrahamowicza, Korytowskiego i u kierownika ministerstwa obrony krajowej. Wszędzie przyrzeczono jej życzliwe zajęcia się tą sprawą.

Sytuacja.

Wiedeń. Związek niemiecko-narodowy uchwalił dziś głosować za nagłośnieniem wniosku w sprawie ugody. — Przez to zagrożono konflikt, który groził ze strony niemieckich agrariuszów. Mimo to sytuacja nie jest jeszcze należyście wyjaśniona. Część konserwatystów bowiem z ks. Auerspergiem na czele, pragnęłyby zdyskretytować parlament powszechnego prawa głosowania i przez uniemożliwienie uchwalenia ugody drogą parlamentarną zmusić rząd albo do rozwiązania Izby albo do ustąpienia. Baron Beck oświadczył bowiem kategorycznie, że nie załatwi ani ugody, ani prowizorium budżetowego na mocy § 14, i że w razie, gdyby go chcieli zmusić do tego, póda się do dymisji. Ta część konserwatystów pragnęłyby więc w ten sposób obalić gabinet barona Becka. Jako ewentual-

nych jego następców wymieniają już hr. Franciszka Thuna i byłego ministra Bylandt-Rheidta.

Obstrukcja przeciw ugodzie.

Wiedeń. Półrządowy „Freundenblatt” ogłosił wczoraj na czele wieczornego wydania notatkę o wniosku nagłym ruskoradykalnego posła Hlibowickiego w sprawie reformy administracji. „Freundenblatt” wywodzi z niej, że już temat, który nie zajmuje się aktualną sprawą polityczną, charakteryzuje obstrukcyjny cel tego wniosku. Frakcja ta nie mogłaby była jednak tego wniosku przedłożyć, gdyby nie była otrzymała ze strony czeskich radykałów podpisów, którzy, jak się zdaje, mają ambicję być partią obstrukcyjną nowej Izby. Oprócz członków obu tych grup, podpisał ten wniosek także pos. Stransky, który jawnie więc wystąpił jako popierający obstrukcję przeciw ugodzie, jakoteż 10 członków klubu południowych Słowian. Wobec tego kroku należy się zapytać, czy ludność dalmatyńska zgodzi się z tem, że część zastępców jej stara się przeszkodzić ugodzie, która krajowi ma przynieść tak długo uprawnione połączenie kolejowe.

Zjazd aptekarzy.

Wiedeń. Odbył się tu zjazd delegatów organizacji państwowej aptekarzy austriackich. Uchwalono rezolucję, w której zażądano, aby taksy lekarstw i opust przymusowy dla Kas chorych zastosowano do anormalnych stosunków drożyzniowych, przez co mogłyby być podwyższone płace asystentów. Wybrano komisję, która poczynić ma odpowiednie propozycje, co do utworzenia instytucji kredytowej dla aptekarzy.

Przeciw drożyznie.

Praga. Jak dzienniki donoszą, wczoraj odbyło się zgromadzenie kilkutyśne w sprawie drożyzny. Po zgromadzeniu kilkutyśne tłum udał się w pochodzie na rynek, gdzie jeden z uczestników wygłosił przemowę. W Budziejowicach wśród robotników zauważył się dążyć do burzliwej. — W domu robotniczym odbywają się codziennie zgromadzenia. W niedzielę ma się odbyć wielki wiec pod gołym niebem. Także w innych miastach odbyć się mają podobne zebrania. W Pradze socjaliści zwołują zebrania na niedzielę do kilku lokalów.

Obstrukcja Chorwatów.

Budapeszt. Obstrukcja chorwacka przeciwko ustawie upoważniającej rząd do zawarcia ugody nie jest tak silna i ostra, jak się tego obawiano. Część posłów chorwackich wogóle opuściła Budapeszt, wobec tego dyskusja nad projektem rządowym prawdopodobnie rychlej się skończy niż przypuszczano. Przyczyną tej zmiany w taktyce posłów chorwackich ma być ponowne nawiązanie rokowań pomiędzy rządem a delegacją chorwacką. Krążą także pogłoski o bliskim już zwołaniu sejmiku chorwackiego.

Sprawa Hardeny.

Berlin. Prokurator pruski wytoczyła Hardenowi i jego obrońcy adwokatowi Bernsteinowi proces o obrazę księcia Eulenburga, jakiej dopuścić się mieli podczas rozpraw w procesie hr. Moltkego.

Otwarcie skupczyny.

Cetynia. Dziś otwarto skupczynę mową tronową, w której stwierdzono z ubolewaniem, że poprzednia skupczyna nie usprawiedliwiła pokładanego w niej zaufania, wskutek czego musiała być rozwiązana. W dalszym ciągu mowa tronowa rozwija program gabinetu Tomanowicza, podnosi zawarcie traktatu handlowego z Niemcami i wyraża nadzieję, że wkrótce za warty będzie traktat handlowy z monarchią sąsiednią, która przejęta jest dla Czarnogóry uczuciami sąsiedzkimi. Następnie mowa tronowa podnosi przyjazne stosunki z wszystkimi państwami i wspomina o wykryciu spisku przeciw księdzi i dynastji.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:

Michał Konopiński.

NADESLANE.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji.)

Jedwab na bluzki

331 4 6

Fabrykant jedwabiu Henneberg, Zurich.

od 65 ct. do złr 11.85

za metr — ostatnie nowości — Przesyłka do domu opłacona i już odesłana. Obfity wybór próbek natchemist.

Bank Galicyjski dla handlu i przemysłu w Krakowie, Rynek pl. 25,

wyduje poczaszwy od 1 grudnia 1907 r. imienne lub na okaziciela opiewające

5%

ASYGNATY KASOWE

z 30-dniowym wypowiedzeniem.

Bank wydaje również

Asygnaty kasowe

4 1/2% z 15-dniowym wypowiedzeniem.

4% z 8-dniowym wypowiedzeniem.

Odsetki liczą się od dnia wystawienia asygnaty i mogą być pobierane co

trzy miesiące.

Kasa Banku otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt:

od g. 9 do 1 w południe i od g. 3 do 4 i pół po południu.

Dyrekcja.

(Przedruk nie będzie płacony.)

Murra, oto pada pierwszy śnieg!

Tak wolają dzieci i cieszą się. Ale chociaż śnieg zapowiada przyjemności zimowe, to zapowiada on jeszcze więcej dolegliwości ostrej pory roku. Jest to czas silnych katarów z ich wszystkimi dręczącymi i uciążliwymi zjawiskami i wielka zima nie widzi części ludzkości nigdy porządnego zdrowia. Wtedy musimy właśnie zażywać pilnie prawdziwe sodeńskie mineralne pastylki Faya. Chronią one błony przed niebezpiecznym drażnieniem, usuwają wszelki kaszel, wszelką chrypkę i zaflegmienie, a prztem na żołądek wpływają wyśmienicie. Prawdziwe sodeńskie pastylki Faya, których można dostać za 1.20 K w każdej aptece drogerii i składzie wód mineralnych, powinieby wlaściwie każdy człowiek nosić w kieszeni.

Generalne zastępstwo na Austro-Węgry.

W. Th. Guntzert, Wiedeń IV, Grosse Neugasse 27.

Franciszka Hirschfeld

Pinkas Wertheimer

zareczeni

Krosno. Kraków.

Wypadanie włosów,

wady urody cery twarzy

leczy się w lecznicy lekarsko-kosmetycznej

Dra LUSTRA.

Kraków, Floryańska L. 37.

Odniesienie. Konsul Juliusz Pollack, wiceprezydent spedycyjnego akcyjnego Towarzystwa „Adriatica” i Związku austriackich i węgierskich spedytatorów, został odznaczony przez cara za wieloletnie starania około podniesienia austriacko-rosyjskiego komercyjnego ruchu orderem św. Anny. (5468)

Niniejszem oznajmiamy, że jedyną siedzibą

The Berlitz Schools

w Krakowie jest lokal przy

ulicy Floryańskiej, L. 25, I. p

Filij żadnych w Krakowie nie posiadamy i nikt, oprócz nas, nie posiada upoważnienia od Prof. Berlitz.

(5446 1 3) **Dyrekcja.**

Polnische Post

Tygodnik polityczny, ekonomiczny i literacki,

poświęcony całokształtowi życia

polniskiego

Obfita rubryka ekonomiczna.

Wychodzi co środę w Wiedniu.

Redaktorzy:

Adam Nowicki i Orwald Obogi.

Prenumerata: 10 koron rocznie, 5 koron półrocznie. 126 45 0

Redakcja i Administracja:

Wiedeń, VIII, Langegasse 14.

MATTONI
GISSHÜBLER
naturalna
szcawa alkaliczna

1 lub 2 pokoje

z całem utrzymaniem, zaraz do wynajęcia w pensjonacie p. Boronskiej, ulica Karmelicka, 1. 24, I i II piętro. Wiadomość na II piętrze.

Kursa telegraficzne.

Wiedeń, 29 listopada. (Giełda południowa.)

Marki 117.72. Renta majowa 99.30. Renta koronowa węgierska 92.95. Akcje austr. zakł. krod. 634.00. Akcje węg. zakł. krod. 745.00. Akcje Anglo-Banku 387.00. Akcje Unionbanku 528.00. Akcje Bankowetu 516.60. Akcje Landerbanku 408.00. Akcje kolei państwowych 674.50. Landerbanku 147.00. Akcje kolei Elbethal 492.60. Akcje fabryki baidy

Planizo
dobre, tanio do wynajęcia.
Podwale, L. 14, I. piętro. 5443

Potrzućuję
od 1 grudnia mieszkania składające się z 6 pokoi, przedpokoju, kuchni i 3 pokoi dla służby. — Inform. 5441

Do sprzedania
Nóżko nowe mosiężne z siatką za 140 K (kosztowało 180 K), oraz używane łożko blaszane z szafką nocną z marmurem i otomana wełna kryta. — Władysław z Księgarni katolickiej, św. Jana 6. 5425 1 5

POSZUKUJE SIĘ
umieszczenia dla 16 letniej panienki w gorzy-stej okolicy, zdrowym miejscu, przy znacznej ro-dzinie (najlepiej przy nauczycielce miejscowej) gdzieby otrzymała mogła utrzymanie i opiekę. J. B. poste restante **Kraków**. 5447 1 3

Matuzysia względnie akademik handlowy z praktyką znajdzie bardzo korzystne umieszczenie. Szczegółowe zgłoszenia ze świadectwami pod **K. R.** poste restante **Stani-sławów**. 5460

Agentów
przyjmie natychmiast Generalna Repre-zentacja Kasy Posagowej „**Aurora**“ i kapitałów poświadczonych „**Przezo-rość**“, przy ul. Straszewskiego 1. 2, w Krakowie. 5451 1 5

Nowości w Zabawkach
dziecięcych po najniższych cenach na-deszły od fabrycznego składu 5444 1 10

H. KRETSCHMERA
KRAKÓW, SZEWSKA 23.

Każden powołujący się przy zakupie na niniejsze ogłoszenie ma prawo żądać 10% opustu.

Puszkę 38 ct.
najlepszych sardynek nor-weskich w pomidorach, w oli-wie i marynowanych, poleca han-del pod firmą 5922 5 0

Wojciech Olszowski
w Krakowie,
Mały Rynek, róg ul. Szpitalnej.

Panienka
pisząca biegle na maszynie poszukuje posady od 1 grudnia. — Łaskawe zgłoszenia P. R. w cukierni L. Malika. 5395 2 3

Eleganckie, zupełnie świeżo urządzone

mieszkanie
składające się z 5 pokoi, kuchni, przed-pokoju i przynależności, jest do wy-najęcia w całości lub oddzielnie zaraz (lub od 1 stycznia). Ogłądać można co dzień przy ul. Kopernika 1. 32. Stróż (w podwórzu) wskaze. 5401 2 3

Zakład Kupna i sprzedaży
Bronisławy Nowakowej
został przeniesiony na ul. św. Jana L. 14, I p. i poleca różne meble:
garnitury, szafy, kanapy, biurko antyczne, fotel kołyszący, umywalki, fortepian Bösendorfera, obrazy, lampy, portyery, samowar, gande-robę, suknie jedwabne, kostium zimowy, futer-ko damskie, uniform urzędowy VII rangi, ko-styum krak. i cygański. Powyższe przedmioty przyjmuje się w komis. 5218 3 6
Przyjmuje się porcelanę do kielenia.

Zakopane, Krupówki 78.
HYGEA Pensjonat dyetetyczny
(dawny Zakład Wodolecznicy Dra Chwi-stka gruntownie odnowiony) Pokoje, du-że, słoneczne, ciepłe. Wielkie sale oszko-lone do wernandowania. Wytowna kuchnia dyetetyczna. Zabiegi wodolecznicze, ma-saż, gimnastyka na miejscu. Właści-ciela i kierowniczka
4916 14 20 **Maryja Turzyna.**

Kilka sum
do ulokowania po banku na hipotekę realności w Krakowie, ma kancelarya D. A. Bobilewicz, adw. w Krakowie, ul. Sławkowska 1 (róg Rynku). 5394 2 4

SOLOL
środek do konserwowania podszew
dodaje trwałości i czyni je nieprze-makalnymi. 4800 29 30

Do nabycia:
w Krakowie u p. F. Lenerta, Sławkowska, w Bochni u p. Józefa Michnika, w Tarnowie u firmy Rosenberg i Ritter, w Rzeszowie u p. Felixa Kohna, w Striju u p. S. Baucha.

chem. fabryka **M. KRAUSA** w Białej.

Wysyłamy na spłaty miesięczne począwszy od 2 k.

Aparaty fotograf. najnowsze mo-dele wszelkich nowoczesnych typów, jakoteż wszelkie przybory po cenach umiarkowanych.	Cytry wszelkiego rodzaju instrumenty ze strunami skrzypce mandoliny, gitary, harmonijki	Szkatułki z muzyką samogrające, jakoteż instrumenty korbowe z nutami meta-lowymi. Automaty.	Gramofony z poręczeniem prawdziwe z płytami z twardej gumy Fonografy z pierwszorzę-dnemi walca-mi lanemi.
--	--	--	--

Binokle Triëder-Goerza, Lorneiki, perspektywy.
Bial et Freund w Wiedniu XIII.

SZKOŁA DRAMATYCZNA
MICHAŁA PRZYBYŁOWICZA
Kraków, ul. Kopernika 36.
Szkoła aktorska. Kurs deklamacyi dla amatorów. Lekcje osobne.
Zgłoszenia od g. 11-1 i od 5-7. 4155 16 40

Czekolada mleczna Orzechowa
wyrób własny poleca
Adam Piasecki
Kraków, ul. Długa 10,
ul. Floryańska 2, Hotel Drezdeński.
4972 5 0

Buchalter-bilansista
pierwszorzędna siła, zupełnie biegly ko-respondent polsko-niemiecki, posiadający odpowiednią praktykę, obznajomiony z przemysłem browarnianym, katolik, otrzyma w większym browarze posadę zaraz ewentualnie od 1 stycznia 1908.
Zgłoszenia listowne z odpisami świa-dectw i referencjami przyjmują Admi-nistracja „Nowej Reformy“ pod W. A. B. 5377. 5377 4 6

Praktykanta biurowego
obeznanego już z czynnościami biu-remi poszukuje Zakład repr. art. „Zo-ra“, Kraków, ul. św. Krzyża 7. 5389 3 3

METODA BERLITZA
należącej lekcyi osobnych i zbiorowych:
Francuz z wyższ. wykształ.
Anglik z wyższ. wykształ.
Niemiec z wyższ. wykształ.
Kraków, Floryańska 25, I p.
5039 6 6

Nowo otworzona
PRACOWNIA SUKIEN MĘSKICH
przy ul. Zwierzynieckiej 1. 22, parter, oficyna.
Piotr Klaja
krawiec męski. 5430 2 8

Wykonywa najsumienniejszy kosztowny męskie podług najnowszej paryskiej i wiedeńskiej mo-dy po bardzo przystępnych a nader niskich cenach, jak również przyjmuje zamówienia na ubrania z powierzonych sobie materiałów.

Dwa ogiery gniade
pełnej krwi, rasy angielskiej, jeden w 6 drugi w 7 roku. Posiedon 16 1/4, Dolar 16 1/4, miary, doskonale wyjeżdżone i chodzące w parze w zaprzęgu, ze stalni hrabstwa Branickich w Suchej, są za-raz do sprzedania. Tam też można je oglądać. 5416 2 6

2000 m³
drzewa sosnowego użytkowego
i to około 1000 m³ na wyrób kłoców lub budulca i około 1000 m³ na wyrób progów kolejowych do sprzedania za piśmennymi ofertami.
Blizsze wiadomości udzieli główny Zarząd lasów w Wierchosławicach, p. Bogumiłowie. 5384 3 3

L. 14133/07. 5380

Konkurs.
Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 9 listopada 1907 rozpisyje się niniejszym konkursiem celem obsadzenia po-sady urzędnika rachunkowego w XI randze etatu urzędników Magistratu. (Placa 1600 K, dodatek czynnej służby 400 K, a w razie stabilizacji 3 dodatki pięcioletnie po 200 K, ewentualnie po-sunięcie aż do rangi IX etatu).
Posada ta nadana będzie na razie prowizorycznie, po roku jednak niena-gannej i zadawalniającej służby może nastąpić stabilizacja.
Kandydaci na tę posadę winni wy-kazać się kwalifikacyą przepisana roz-porządzeniem Wydziału krajowego z 29 maja 1891 Nr 67 dz. u. k. t. j. świa-dectwem egzaminu państwowego z ra-chunkowości i świadectwem przynajmniej jednej rocznej praktyki przy kasie jed-nego z Magistratów, przy kasie rządowej lub Wydziału krajowego, a nadto przedłożyć świadectwo moralności, zdro-wia i dowody dotychczasowego zatrud-nienia.
Podania należy wnosić do dnia 15 grudnia 1907 r.
W Drohobyczu, 16 listopada 1907.
Z Magistratu
Niewiadomski.

Bazar Krajowy
w Krakowie,
róg ulicy Brackiej i Głównego Rynku 1. 20,
poleca w wielkim wyborze po cenach fabrycznych stałych, wyroby krajowe:

Sukna i kory na ubrania męskie.
Veloury oryginalne Sławuckie.
Burki Sławuckie.
Peleryny od deszczu Zakopańskie.
Zarząd Bazaru.

Zakład ortopedyczny i mechanoterapeutyczny
Dra CHLUMSKIEGO, docenta Uniwers. Jagiell.
Kraków, Rynek Klepański 12. Telefon 550.
Przeszło 100 maszyn i przyrządów najunowszych systemów. Aparaty Röntgena. Własny wyrób bandażi i aparatów.
Leczenie chorób stawów i kości (reumatyzmu i artretyzmu), skrzywienia kregoslupa i kończyn. 5006 11 0

LIKIER
zółty i zielony
P. GARNIER
5112 2 8
Enghien-Lea-Bains pod Paryżem.

ŻADAJCIE TYLKO

INDRA TEA
najwyborniejszej mieszaniny herbaty.

Petrogen „Jahra“ — wymyślny środek do konserwowania włosów — usuwa łupież i swęd z głowy, wzmacnia cebulki włosowe i zapobiega wypadaniu. Flakon Kor. 2 i Kor. 4.

„Jahra“ Wata Mentolowa
wpróbowany środek przy katarach nosa. 4298 18 29 Pudetko 40 hal.

Wyrób i główny skład:
APTEKA FORTUNATA GRALEWSKIEGO W KRAKOWIE.

Na łąki i pastwiska
Stassfurecka sól potasowa
z gwarancją 40% czystego potasu lub
Stassfurecki kainit
z gwarancją 12-40% czystego potasu — podnosi plony, poprawia trawę, usuwa mch i inne szkodliwe rośliny z zamszonych łąk i pastwisk. 5192 4 8

W 40% soli potasowej wypada jeden kilogram potasu taniej jak w kainicie kańskim.

Kalisyndykat St. z. o. p. Stassfurt
Generalny reprezentant dla Galicyi i Bukowiny
JÓZEF KARRACH, Lwów, Kościuszki 18.
Cenniki, broszurki i wyjaśnienia darmo i oplatnie.

Chalwę rosyjską
Sorbety oryg. smyrneńskie
poleca 5201 13 0

BAZAR CUKROWY
Kraków, Sławkowska 8.

Bez nauczyciela, bez nauki, bez znajomości nut może każdy grać na moim dętym „**AKKORDEONIE**“

Jan Erker
Kraków, ul. Szevska 3.
Skład lamp i naffy niezapalnej, cesarskiej i sa-losowej Hr. Adama Serzynskiego w Libuszy. Rozwóz naffy w każdej ilości na bilety. — Cena według umowy.
Poleca knolki do oliwy, lampki przed obrazy, szosolki różne, świece, wszelką galanterię itp. Lamki stearynowe na dzień zaduszny własnego wyrobu.
Na prowincye wysyła się odwrotną pocztą.
Cena naffy zniżona. — Rozwóz gratis. 4071 12 17

Rutynowany korespondent
i buchalter, władający doskonale językiem niemieckim, biegly w pisanu na maszynie, poszukuje odpowiedniej posady.
Łaskawe zgłoszenia pod **J. K. A.** poste re-stante **Kraków**. 5346 3 3

NAUCZYCIELKA
w średnim wieku, z doskonałą rufną 4 klas normalnych, z językiem francuskim, z chłabne-mi referencjami, poszukuje posady od 15 gru-dnia lub jako Polka wychowawczyni.
Adres: **O. P.** Stow. nauczycielek, ul. Kar-me-licka 36 w Krakowie, w ogrodzie u p. Pawło-wskiej 5414 2 2

Kamienice
2 piętr. z ogrodem, wybudowane wspan. solidnie, 10 lat wolną od podatku, w dz. IV, sprzedam lub zamienię za folwark. Pośredniczący wykluczone. Zgłoszenia listowne pod „**K. S. 50**“ poste restante **Kraków**, okazicielowi kwitu inseratowego. 5303 4 6

Tanio
Dwie kartki używane, wolantki na oliwnych osiach, facetki i wózek zwykły do sprzedania u lakiernika **Stan. Sadowinskiego w Pod-górze**, ul. Józefińska 6. 5174 6 6

Institutrice attestée à Paris donne leçons collectives et particulières. (Conv., gram., litter.). Garn-carska, 24, porte 9. 5256 6 6

Droguerzysta
do samodzielnego prowadzenia drogueryi w Galicyi wschodniej poszukiwany na-tychmiast. — Zgłoszenia: Podgórze, Dro-guerya J. Stieła. 5431 2 3

Kasa zaliczkowa
Filii Banku hipotecznego
w Krakowie,
ulica Bracka L. 1.

Pożyczki ze skryptami notaryalne-mi (spłata ratami tygodniowymi, mie-sięcznymi, kwartalnymi). Pożyczki na zastaw kosztowności (złota, srebra, drogich kamieni) i papierów wartości-o-wych od 10 K począwszy. 4114 22 0

JUBILER
B. ARMAZOWICZ
Kraków, Rynek gł. 1. 18.
Skład wyrobów złotych i srebrnych najgustowniejszych w największym wyborze.
Zamiana, tudzież naprawa bi-żuterji sumienna i punktualna.
Chińskie srebro po cenach fa-brycznych na składzie. 2873 48 0

12 lub 20 tysięcy koron
do umieszczenia jako kaucya, do spółki, na kupno domu, lub na hipotekę.
Kamienica nowa jednopiętrowa, 5 lat wolna od podatku, z ogrodem, 17 pokoi, do sprzedania niedrogo, lub do zamiany za do-placę.
Szukam doradcy za sowitem wynagrodze-niem, za którego wpływem lub radą kupiłabym węgla krajowe lub pruskie w większej ilości wprost z kopalni. Może być nawet spółkietni-kiem za stałą placę.
Kto ma do sprzedania dom, grunt, parcelę, sklep, kawiarnię, meble lub potrzebuje pienię-dzy na posag lub spłacenie, a może dać zabez-pieczanie niech domnie.
Wiadomość: Dębinki 165 nowy 11 Rynek, u właściciela domu. 5390 9 10

Jarosławskie
znakomite rydze kiszona, wyrobu F. Wojciechowskiego 5 kg. franko 3 K 32 hal. 5201 3 6

Kartki zastawnicze
na brylanty, złoto, srebro, wykupuje celna ku-pna takowych po najniższych cenach. Wyka-pao bez kosztów. Z prowincyi szybko dyskr. załatwienie. M. BRENNER, jubiler, ul. Szpitalna 1. 9, I. piętro. 4935 25 23

Popierajmy przemysł krajowy!
Wyroby tkackie
z najlepszego przedziwa, jak najstaranniej wy-konane, jako to:
Piłta białe zwykłe i prześliczadiowej szero-kości, dymy, dreńszki, chusteczki do nosa, re-gniczki, ściereki, obrusy, serwetki, barchany, fia-nele, szewiety, płócienna kolorowa na fartuski, sukienki, bluzki i t. p., poleca najtaniej

tkalnia płócien Michała Mięśowicza
w Korczyni obok Krosna.
Na żądanie próbki towarów bezpłatnie.
Kto tylko raz jeden zamówił towar z mojej tkalni, ten gdzieindziej płócien kupo-wać nie będzie. 3457 16 20

Kto ma jasno w głowie,
używa **KAZIMO**
Dra OETKERA
proszku do pieczywa po 12 h.
cukru waniliowego „12 h.“
prszku pudynowego „12 h.“
Przepisy, które miliony razy okazały się do-brymi, można dostać za darmo w przednie-zych handlach kolonialnych i składach aptecz-nych każdego miasta. 561 98 26

Młody buchalter i korespondent
z najlepszymi świadectwami poszukuje odpo-wiedniej posady, także na prowincyi. O Łaska-we zgłoszenia uprasza pod **M. L. 75** poste re-stante **Kraków**. 5309 4 4

Do 2 pokoje
frontowe z balkonem na II piętrze, sto-sowne na biuro, zaraz do wynajęcia.
Ul. Lubieć 1. 3, blisko kolei. 5421 2 3

W handlu towarów mieszanych
IGNACEGO UNGERA w ANDRYCHOWIE
znajdzie zaraz umieszczenie młodszy zdolny **pomocnik handlowy**. 5418 2 2

Poszukuje do kupna
KAMENICY
do południa. 5 do 6 pokoi na piętrze, w tem 3 większe. Adres: **K. R.**, ul. Michałowskiego 14, mieszkanie 11, Kraków. 5423 2 3

Do wynajęcia
od 1 grudnia 1907 we willi w Nowej Wsi 1. 83, 7 minut od stacyi tramwa-jowej: 3 pokoje na wysokim parterze, oraz kuchnia na dole za 35 złr. mie-sięcznie.
Wiadomość: Jan Nagel, ul. Szczepań-ska 11, Kraków. 5397 4 6

Poszukuje zastępcę firmy na ar-tykuły budowlane, lub inne dla ludu. — **A. A.** poste restante **Grodzisko**. 5385 2 3

Pokój kawalerski
z osobnym wejściem, na żądanie z elektrycz-nem oświetleniem przy ul. Swoboda 3, na par-terze, tanio do wynajęcia zaraz. 5426 2 2

Osoba w średnim wieku, która pro-wadząca się w wadziła swój własny interes, znająca się na wszelkich gałęziach gospodar-stwa domowego, poszukuje jakiegokolwiek za-jęcia. **Karmelicka 56**, 5409 2 2

Kwiatowy ogród handlowy
w Podgórzu,
prowadzony do dzisiaj przez 15 lat, jest do wydzierżawienia.
Wiadomość z grzeczności w handlu firmy Zajacek i Lankosz i Sp. w Kra-kowie, linia A-B. 5419 2 4

Skład Jablek
tyrolskich, bukowińskich, serbskich, sztetek renet szarych i srebrnych po 20-30 ct. kilo. W cukierni: Floryańska 37, obok Bramy Flor. 5087 10 14

Miód pszczelny
prawdziwy, patek, lipowy, wysyła w 5-kg. blaszankach po 8 koron oplatnie. Wyborne zaś miody do picia z własnej miodosytni, (od-znaczone na wystawie przemysłowo-krajowej w Jarosławiu b. r. złotym medalem), wysyła w 5-kg. szklanych garstach po 5 kor. 60 h. również oplatnie. Zarząd dóbr i pańszek **Zygmunta Litwińskiego w Siemkowicach**, poczta Siemkowice. 5297 10 30

L. wiedeński koncesjonowany zakład używanych pojazdów i usprzęży
ma zawsze na sprzedaż w bardzo wielkim wy-borze bardzo piękne, od zamożnych osób pocho-dzące landa, pokryte jedno i dwukonne kuczer-faetony wszelkiego rodzaju, lekkie kabriolety, browne i t. d. Kupuje też całe urządzenia rozebranych pojazdów za gotówkę lub przyjmuję w komis **Karol Fischer Wiedeń, II, Praterstrasse 72, Hotel Nordbahn. Tel. 20107. 4708 19 0**

Marmolade
ze świeżych i zdrowych owoców, wyrabianą na sposób angielski 4796 11 0

morelowa 8 koron	} za 5 kg.
malinowa 8 "	
jablko-wa 8 "	
mieszana 6 "	

W oddobnem blaszankowym wiadrze, brutto franko każdej stacyi pocztowej wysyła za zaliczką

Parowa Fabryka cukrów
Brandstädtora we Lwowie.
W Ameryce, Anglii i innych krajach kultural-nych marmolada jako sosenkowi bardzo tania, a przytem nadzwyczaj zdrowa i pożywna, do chleba i różnych potraw bywa używaną.

Każda pani i panna
może środkiem przerecznie samą wpróbowan-nymi osiągnąć w krótkim czasie pełny, jedyny **biust**. Mój wynalazek jest rzetelnym, niesko-dliwym, napewno działającym środkiem, za któ-ry dają zupełnie poręczenie. Polecania pań z wy-sokich sfer, tudzież artystek. Zwracam uwagę, że tylko ja znam tajemnicę, a wszelkie inne środki są lichymi naśladownictwami. Środka tego używa się zewnętrznie. Kosztuje 5 złr. (wystarczy do osiągnięcia zupełnego skutku), pół dawki 3 złr. z poręczeniem na piśmie. **Zofia Illek, Ołomuniec 2 (Morawa)**. 5175 5 6

Do 1. k. 3753. 5391 3 3

KONKURS.
Celem obsadzenia w warsztatach rząd-owych w Nadbrzeziu posady prowizo-rycznego majstra ciesielskiego posiadają-cego równocześnie znajomość robót stolarskich i praktykę w budowie ga-larów i łodzi, ogłasza się niniejszem konkurs.

Do powyższej posady przywiązana jest placę miesięczna w kwocie 125 K, tudzież mieszkanie w naturze.
Kandydaci, chcący się ubiegać o po-wyższą posadę, winni wnieść podania poparte świadectwami uzdolnienia i od-bytej dotychczasowej praktyki najpóź-niej do dnia 15 grudnia b. r. do c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Wisły w Krakowie.

Rządca drukarni L.K. Górski.